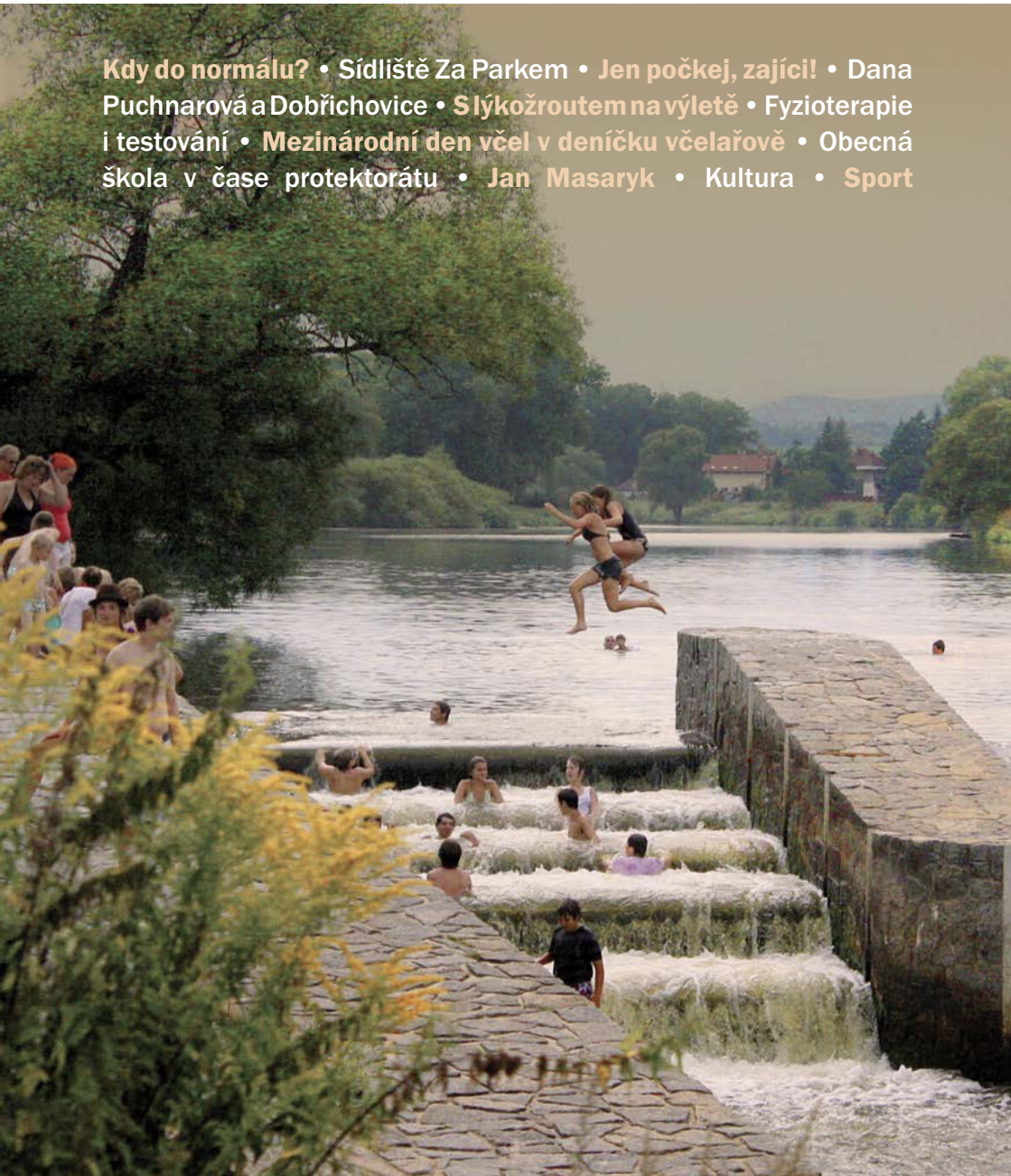

Dobřichovické Kukátko

Čtvrtletník aneb čtvero ročních dob v životě věcí, slov, nápadů, zvířat, lidí.

Kdy do normálu? • Sídliště Za Parkem • **Jen počkej, zajíci!** • Dana Puchnarová a Dobřichovice • **Slýkožroutem na výletě** • Fyzioterapie i testování • **Mezinárodní den včel v deníčku včelařově** • Obecná škola v čase protektorátu • Jan Masaryk • Kultura • Sport

Stavební prodej J+K a.s.

Poptejte nás!

STAVEBNÍ MATERIÁLY Dobřichovice, Pražská 819
ROZVOZ A SKLÁDÁNÍ ZAKOUPENÉHO MATERIÁLU

Provozní doba: Po-Pá: 7-12 13-16, So: 8-11

☎ 721 554 000 | 257 710 141

dobrichovice@stavebniprodej.cz | www.stavebniprodej.cz

Letní zastavení

s Federicem Garciou Lorcou

Kytara

*Kytara sténá,
začíná plakat.
Pukají číše
časného rána.
Kytara sténá,
začíná plakat.
K mlčení lákat
je marné,
chce plakat.
Tak monotónně,
jak voda chladná,
jak v horách vítr
do nenávratna.
K mlčení darmo
ji lákat.
Lká nad tím, co vzala
dálka.
Horká písčina jihu
po kaméliích si zaláka.
Pláče zbloudilou střelou,
noc, jež nespátří rána,
prvního ve větvích
mrtvého ptáka.
Ach, kytara!
Srdce, jež pětice mečů
proklála.*

Federico Garcia Lorca, španělský básník umanutý a vášnivý, dramatik, z jehož textů běhá občas mráz po celém těle. Narodil se 5. června 1898 a 19. srpna 1936 ho zavraždili frankisté. Zabili tělo, ne jeho texty. Ty žijí. Původně jsme do letního zastavení chtěli dát ikonickou *Romanci náměsíčnou* (*Chci tě, chci tě zelenou. / Větve zelené i vánek. / Moře s bárkou na vlnách, / kůň, jež v dálce ržá a hrabe*) protože je toho krásným důkazem (třeba: <https://www.youtube.com/watch?v=YR0v2bNDrgg>, nebo: https://www.youtube.com/watch?v=S_Avz-N804s). Ale to by se nevešlo. A tak jsme sáhli k vynikajícímu překladu Lorcových básní, které stihl publikovat v r. 1969 pod názvem *Zelený vítr* Lumír Čivrný. Ta knížka byla pak léta kvůli normalizační realitě tabu, překladatel byl persona non grata. Ale ty vzpomínky ... Tehdy, na počátku 70. let, pražská poetická kavárna Viola uváděla pořad Lorcových básní, které recitoval m. j. mladý Petr Oliva a na kytaru doprovázel stejně mladý Štěpán Rak. Nevynechal jsem tehdy jedině představení, bylo to magické. A byla tam i báseň *Kytara*. Proto jsme k ní sáhli i nyní. Štěpán Rak posléze napsal Lorcovi poctu, jejíž kořeny jsou právě tam v té dávné době a v tehdejší Virole (<https://www.youtube.com/watch?v=pkXpwilUMBA>). JM

SOUSEDSKÉ DEGUSTÁRIUM

LETNÍ KOŠT
SOBOTA 26. 6. 2021
15:00 - 20:00

U CIBULKŮ NA ZAHRADE

DOBŘICHOVICE, NA PLZEŇCE 165
(NAPROTI NÁDRAŽÍ)

UŽIJTE SI PŘÍCHÁZEJÍCÍ LÉTO! PŘIJĎTE OCHUTNAT NOVÁ VÍNA!

PROGRAM

OCHUTNÁVKA NOVÝCH VÍN A SEKTŮ
POJÍDÁNÍ DOBROT OD SOUSEDŮ
POVÍDÁNÍ S VINAŘEM
NÁKUP VÍNA PŘÍMO OD VINAŘE

VSTUP ZDARMA

DEKA NA POSEZENÍ V TRÁVĚ SEBOU
VHODNÝ DOPLNĚK!

CIBULKA

CIBULKA

Do léta! Nebo jinam?

Žijeme v době násilí. Násilí páchaném na dobrém vkusu, dobrých mravech, tradičních hodnotách. Lež se stala normou i učelem a velkým klukům i starým pánům není trapné dělat ze sebe šašky a ještě se tím chlubit před ostatními. Z obrazovky káže moudra agent za agentem, kandidát tajné spolupráce přizvukuje. Kdo se má v těch "uměleckých" jménech vyznat: "Falmer", "Bureš", "Kůže" ... Kam se podíváš, pátá kolona velkého medvěda. Kdo se znelíbí, letí. A je jedno, co a jak dělal. Je prostě doba násilí. A to jsme si pořád říkali, že hlouběji už klesnout nemůžeme. NEE. Můžeme. Těžko představit ... Kde najdeme to dno, od něhož se bude lze snad odrazit? Můžeme citovat klasiky, moudrá slova, můžeme z nich čerpat mizící energii. Ale kdo, když ne my? Klasici to za nás neudělají. Zbytek si prostě musíme odpracovat sami. Tady a teď. Za sebe i naše děti. A jejich děti. Láme se to, taky to cítíte?

Jedna divnost stíhá druhou. Jak s nimi bojovat? Nezbyvá už jen sarkasmus a ironie? Nebo?

Zkusili jsme ve stále trvajícím temnu připravit další Kukátko. Co v letním čísle najdete? Ku podivu se stále nacházejí aktuální témata. Zkusme novým číslem zalistovat. V rubrice Aktuality najdete dobré zprávy o postupném otevírání a pozvolném návratu snad už jakési normalitě. Dotkneme se také jistých rizik při kontaktáži zajíců. Rovněž se zastavíme na sídlišti Za Parkem.

Do ankety na téma žijí v Dobřichovicích, nebo tu jen bydlím přispěla akademická malířka doc. Dana Puchnarová. Na výlet se tentokrát vydáme na severozápad Čech a společníky nám kromě autora Petra Koubka budou lýkožrout a smrkové monokultury. Dva zajímavé texty přináší rubrika O zdraví. Pokračujeme také v nedávno obnovené

rubrice Ze včelařova deníčku. Tu také vzpomeneme na přítele a učitele, musikanta i včelaře Prof. Jaroslava Šarouna. V historické rubrice si připomeneme školní rok 1940/41 v Obecné škole v Dobřichovicích. A také výročí spojení Všenor a Horních Mokropes. A zmíníme také kino, které ještě mnozí z nás pamatují, a Okresní archiv, který sídlí v Dobřichovicích.

Jan Masaryk si jistě zaslouží vzpomínku v rubrice Osobnosti. Pomalu se rozjíždí i kultura. Pár zpráviček v rubrice najdete. Sport zatím moc ne, ale buďme vděční i za malé pokroky.

Přejeme Vám, milí čtenáři, poetický vstup do léta a dny, které přinášejí více radosti, než přinášely doposud.

J. Matl a redakce

Znovu děkujeme za všechny Vaše ohlasy a těšíme se na další. Na způsobu distribuce tištěné verze Kukátka se nadále nic nemění. Kromě tištěné podoby (na náklady vydavatele dojde do všech dobřichovických domovních schránek) rozesíláme Kukátko též elektronicky ve formátu pdf. Jakýkoliv nový zájemce může o tuto formu požádat. Naopak, nepřejete-li si Kukátko dostávat v elektronické podobě, samozřejmě Vás ze seznamu adresátů vyřadíme.

Pokud jde o elektronické verze příspěvků, posílejte je na redakční e-mailovou adresu kukatko@dobrich.cz. Dovolujeme si však požádat, **abyste svůj text nijak speciálně neformátováli**, ulehčí nám to naše vlastní zpracování textu. Rovněž nám usnadní práci, jsou-li zaslané příspěvky vykorigované a jsou-li co nejméně ve sporu s jazykovou normou.

A pokud nám chcete opravdu udělat radost, pište, prosíme, slova *kurs* a *diskuse* se s. U psaní substantiva president či pre-

zident si dovoluujeme k veřejné debatě navrhnut, zda neodlišit touto grafikou, o kterého výtečníka se v daném případě jedná. Děkujeme Vám za pochopení a na Vaše příspěvky a reakce se moc těšíme.

Vaše redakce

Soutěž o titulní fotografie Kukátka stále pokračuje. Jaké nás čeká léto?

Vážení čtenáři!

stává se tradicí, že při vybírání fotografie na titulní stránku sice hraje roli roční období, ale přemítáme u toho o počasí a jeho vlivu na příslušnou volbu. Když jsme chystali jarní číslo, ležely v Dobřichovicích a okolí spousty sněhu a padaly rekordy v mrazivých teplotách. Očekávali jsme rychlý příchod teplého jara a byli jsme zvědaví, zda léto nezačne už po pár dnech jara, jak jsme zažili několikrát v minulých letech. Jako by se však příroda vracela k úplnému normálu. „Březen, za kamna vlezem. Duben, ještě tam budem. Studený máj, v stodole ráj.“ Teplých dnů bylo zatím pomálu. Duben byl jeden z nejchladnějších za mnoho let. V květnu jsme se zatím opravdu neohřáli. Podobně chladné jaro bylo v roce 2010 (a poslední vyjimečně chladný rok byl v roce 1996, jak uvedly Hospodářské noviny 17. 5. 2021). Kromě letošních častých jarních přeháněk zapršelo trochu víc v první polovině května, což přineslo zvednutí hladin českých řek skoro po celém území. Naštěstí se nenaplnily úvodní prognózy meteorologů a voda zůstala v korytech řek.

Blíží se léto – sáhli jsme po snímku pana Jana Štulce pořízeném v létě 2007. Kou-

Letní zastavení	3
Slovo redakce	4
Soutěž	5
Aktuality	7
Z našeho života	8
Anketa	11
Tip na výlet	12
O zdraví	16
Spolky	20
Z historie	24
Osobnosti	30
Kultura	31
Sport	33

Dobřichovické **Kukátko**
Registrováno Ministerstvem kultury České republiky pod č. MK ČR E 12574

Vydává Dobřich s. r. o., 5. května 3, Dobřichovice
IČ: 64827640

Řídí redakční rada ve složení: Ing. Vladimír Bezděk, Doc. RNDr. Emil Calda, Ing. Daniel Havlík, JUDr. Pavel Kosatík, PhDr. Jiří Matl (předseda), MgA. Alžběta Šenkyříková, Mgr. Jana Váňová

Grafické zpracování: agentura R&B (retb.cz)

Tisk: Grafotechna Plus,
Lýskova 1594/33, Praha 13 – Stodůlky

Uzávěrka tohoto čísla 15. 5. 2021. Uzávěrka příštího čísla cca 15. 8. 2021. Kukátko vychází v první polovině března, června, září a prosince.

Adresa: Jiří Matl, Štrná 139, 252 29 Dobřichovice (kukatko@dobrich.cz)
Distribuuováno zdarma v Dobřichovicích laskavou péčí poštovních doručovatelů a smluvních partnerů. Kukátko můžete také obdržet e-mailem ve formátu PDF a najdete je rovněž na Internetu v rámci stránky www.dobrichovice.cz nebo www.dobrich.cz.

Fotografie na titulní straně: © Jan Štulce

pání ve šlajsně na jezu je oblíbenou zába-
vou mnohých. Ale nejedná se o šlajsnu,
tedy vodáckou propust, nýbrž konstrukčně
spíše o šterkovou propust. Postavena byla
při rekonstrukci jezu 1999-2000 jako rybí
přechod. Později se ukázalo, že pro ryby
toto nefunguje a dnes se staví zcela jiné
rybí přechody. Povodí Vltavy plánuje pře-
stavět i ten dobřichovický, takže fotografie
na titulní stránce může za pár let vypadat
úplně jinak.

Experiment – soutěž o titulní fotografii pro
naš čtvrtletník – pochopitelně i nadále po-
kračuje. Těšíme se na další Vaše fotografie.
Neostýchejte se a posílejte nám průběžně
záběry z našeho okolí, neobvyklé pohledy
na dění v Dobřichovicích či emotivní zábě-
ry míst, jež všichni dobře známe. Nejhezčí
fotografii vybere redakce Kukátka ke zve-
řejnění na titulu příštích Kukátek, a bude

tak těšit nejen Vaši rodinu a známé, ale
i další čtenáře našeho čtvrtletníku. **Upřed-
nostňujeme snímky na výšku.** Z těch na
šířku vždy musíme kus oříznout.

Neváhejte a své snímky posílejte na ad-
resu studia, které zpracovává grafickou
podobu Kukátka: info@retb.cz a v kopii
na redakční adresu kukatko@dobrich.cz,
uvedte prosím Vaše jméno, místo, kde byl
snímek pořízen, a datum vytvoření. Veli-
kost fotografie by měla být alespoň 3 MB.
Rozhodně ji tedy pro poslání mailem nijak
nekomprimujte.

Vaší tvorbě se meze nekladou, hlavním
faktorem posuzování bude atmosféra ko-
respondující s obdobím, v jakém Kukátko
vychází. Takže... vezměte foťák do ruky,
otevřete oči a ukažte nám, jak vidíte Dobř-
ichovice právě Vy.

redakce

„Jez s rozvodněnou Beroukou v Dobřichovicích 14. 5. 2021“

DOB Centrum Restaurace a hotel PANSKÁ ZAHRADA má opět otevřenou zahrádku

Od pondělí 17. 5. 2021 umožnila vláda ote-
vřít restaurační zahrádku a po 5 měsících
prodeje přes „okénko“ a rozvozech jídel
tak přivítala první jarní hosty na své terase
i restaurace Panská Zahrada. Hotel, který
v době pandemie mohl být otevřen jen pro
obchodní klientelu, znovu otevírá své brány
turistům 24. 5.

Restaurace zahájila nové období s no-
vým jídelním lístkem. Najdete v něm kla-
siku předešlých let (zejména legendární
kulajdu, jehněčí roládu, výtečné steaky
a čerstvé ryby) i nová jídla (ochutnat byste
měli například „Udon salát s pošírovanou
hovězí svíčkovou“, který se, věříme, stane
novým hitem, stejně jako „Wasabi tatarák

s opečenou bagetou“). Jídelní lístek se
v základu vrací ke svým kořenům a nabízí
pestrou paletu jídel z mezinárodní kuchyně.
Nově v něm naleznete také jídla označená
dvěma symboly – jeden značí vegetarián-
ská jídla a druhý takové pokrmy, které Vám
snadno upravíme tak, že budou rovněž bez
masa, jako například již zmíněný „Udon sa-
lát“. Nemůžeme se dočkat, až naše hosty
budeme opět pravidelně uspokojovat jak
výběrem jídel, tak celkovou kvalitou na-
šich služeb, a to přímo u nás na zahrádce
a snad již brzy všechny hosty i ve vnitřních
částech restaurace. Těšíme se na Vás.
Vaše Panská Zahrada.

Martin Havlík

Znovuotevření bazénu a wellness v Dobřichovicích

Už je tomu více jak rok, co se svět potýká
v různých vlnách s virem, jež se stal sou-
částí našeho života více, než jsme si kdy
dokázali představit. Díky této situaci a je-
jím způsobům řešení zažívá spousta firem

obrovský ekonomický boom, naproti tomu
značná část společností i lidí zakoušejí ve-
líký propad. A v dosti případech až pád na
samé dno. Lidstvo se stále snaží bojovat
s neviditelným nepřítelem a zapomíná na

PŘIJĎTE
NAVŠTÍVIT

PANSKÁ ZAHRADA
RESTAURACE & HOTEL
★ ★ ★

WWW.PANSKAZAHRADE.CZ
WWW.WELLNESSDOBRIHOVICE.CZ

ANEŽKY ČESKÉ 432, DOBŘICHOVICE
DOB Centrum

to, že Země má své regulační mechanismy od pradávna a všechno nejspíš zkrátit nepůjde.

Pro bazén a wellness byl uplynulý rok a čtvrt velice náročný, ale stále máme chuť a sílu to nevzdát a pokračovat v práci, která nás baví a která má smysl pro obyvatele širokého okolí. Práce, která byla už tolikrát přerušena vládními zákazy. Ano, dokážeme to přijmout v době velké virové nálože ve společnosti. Poslední dobou, s přibývajícím slunečným paprsky a vyššími teplotami, je ale mnohde venku vidět, že se určitá vládní pravidla už příliš nedodrží. Mají vůbec nějaký význam, když jsou děti ve školách (ty děti, které měly štěstí, že už jim bylo umožněno se do školy vrátit) i lidé v práci týdně testováni?

Smutné je to, že ani po více než roce života v takto výjimečné situaci nejsme z podnikatelského hlediska schopni nic plánovat. Rozhodnutí, jaká rozvolnění přijdou, přicházejí stále zhruba 5 dní předem, a přitom zrovna bazény potřebují ke svému spuštění přípravu alespoň 14 dní. V našem případě už na nic nečekáme a připravujeme se na brzké spuštění. Kdy to bude, je ve hvězdách, ale my už se na tu chvíli a na Vás velice těšíme.

Je nám jasné, že to bude opět za velice přísných hygienických podmínek, ale to jistě společně zvládneme, tak jako doposud.

Jen počkej, zajíci!

Někteří čtenáři si jistě vzpomenou, že kdysi dávno viděli v televizi epizodu z ruského animovaného seriálu „Jen počkej, zajíci“. V každém z těchto krátkých vtipných příběhů vystupuje zlý, trochu však hloupý vlk, jehož protipólem je chytrý zajíček, který je vlkem neustále pronásledován, ale díky své vynalézavosti mu vždycky unikne. Vzpomněl jsem si na ten-

Po dohodě s některými plaveckými kluby, které chtějí neodplavané hodiny nahradit, se kursy protáhnou až do července.

Letošní prázdninový provoz pro veřejnost a hotel tak bude nejspíš opět uzpůsoben s ohledem na některé kursy. Budeme se snažit vyhovět všem lidem, kteří pravidelně navštěvují nejen náš bazén, ale i wellness, a také hotelovým hostům, kteří budou trávit svou dovolenou v hotelu Panská Zahrada. Otevírací doba bude vyvěšena na vývěsce u vchodu a na našich webových stránkách. Otevřeno bude denně. Sauna bude na objednání 24 h předem pro veřejnost, ale samozřejmě bude možné si objednat i wellness privátně s partnerem či partou kamarádů, a to vždy v době mimo hodiny pro veřejnost. Rádi Vám vyhovíme ve všem, co bude v našich silách.

Sledujte naše webové stránky www.wellnessdobrichovice.cz, na kterých vždy naleznete aktuální rozvrh a případné změny v otevírací době. Pro informace a rezervace volejte 226 230 920 nebo pište na mail: fit@wellnessdobrichovice.cz.

Za všechny zaměstnance wellness Vám děkuji za Vaši přízeň, přejeme všem pevné zdraví a krásné prožití letních měsíců. Těšíme se na Vaši návštěvu.

*Petra Šárová,
provozní manažerka wellness*

to seriál v době Velikonoc – připomněli mi ho velikonoční zajíci, které jsem vídával ve výkladu skoro každého obchodu. A tak jsem si řekl, že vlka se zajícem připomenu i čtenářům Kukátka. V následující verzi převzaté z autorovy knížky *Recese poeticko-(ne)vědecké* jsem se zajíce proti vlkovi zastal, ale netušil jsem, jaké to bude mít následky.

*Jednou večer, když jsem krácel ulicí,
slyším volat: „Jenom počkej, zajíci!“
Otočím se, vidím v spleti uliček,
jak před vlkem prchá malý zajíček.
Nebojácně jsem se vlku postavil
a tak v očích zajícových hrdinou jsem byl.*

*Od té doby chce ten zajíc chránit denně,
což jen těžko vysvětluju doma ženě.
Pravila mi ironicky usmívajíc se:
„Jenom počkej, však já ti dám zajíce!“*

HgS

V Dobřichovicích Za Parkem

Nápravou dřívějších křivd nemůže být způsobena křivda nová

V Dobřichovicích v ulici Za Parkem, v místě známém také jako za Benzínou, je sídliště. Je panelové a je jakousi miniaturou velkých sídlišť. Budovy jsou to vesměs čtyřpodlažní, některé s novou zateplenou fasádou a jiné s originálním vzezřením a patinou více než třiceti let existence. Bytové domy, bytovky, jak se jim tu říká, jsou domovem alespoň sto šedesáti rodin a několika desítek dětí. Skrze sídlištní prostor procházejí lidé ze sousedství na nákupy, na procházky se psy, projíždějí tudy ke svým domovům. Domy na sídlišti vznikly jako družstevní výstavba, forma bydlení tehdy běžná a nyní znovu objevená alternativa k vlastnickému bydlení. První obyvatelé se stěhovali do domů koncem osmdesátých let. V té době zde ještě byla zahrádkářská kolonie a i dnes jsou k nalezení fragmenty plotů, tehdy vysázených dřevin a studna. Pro čtyři bytovky bylo zapotřebí vybudovat technické zázemí v podobě trafostanice, obslužných komunikací, vodovodních řadů, přečerpávací stanici odpadních vod a servisní cesty. Místo tu našly i venkovní sušáky na prádlo a prostor pro dětské hry. Celý tento prostor se však po dostavbě zakonzervoval, ztuhl v původním stavu.

Příčinou neměnného stavu, ve kterém se nedají opravovat cesty, budovat osvětlení a řešit ukládání separovaného odpadu, byl zákon, který blokoval veškerý majetek, který historicky patřil církvím. V případě pozemků, na kterých stojí sídliště, to byl nárok Rytířského řádu křížovníků s červenou hvězdou, kteří zažádali o vydání pozemků do svého vlastnictví.

Pro obyvatele by vydání pozemků znamenalo minimálně nejistotu, zda se i nadále dostanou vozem na parkoviště, pěšky k bytům, jak budou opravovat domy, provádět servis a údržbu, zda budou volně přístupné a průchozí okolní pozemky. A i kdyby bezprostředně neohrožilo omezení užívání pozemků tvořící dohromady funkční celek, nikdo by neměl záruku, že se tak nestane v budoucnu.

Křížovníci jsou starobylý církevní řád historicky spjatý s Dobřichovicemi, a proto jejich snaha domoci se práva a náhrady byla přijímána obyvateli sídliště s pochopením. Křížovníci se soudní cestou v první instanci domohli vydání pozemků na současném vlastníkovi Pozemkovém úřadu. Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových se odvolal, že takovému pozemku nepodlé-

hají vydávání dle zákona o církevních restitucích. Následovalo odvolání ke Krajskému soudu, který neuznal argumentaci Úřadu a nařídil část pozemků vydat. Díky panu RNDr. Václavu Kratochvílovi se o soudním jednání dozvěděli zástupci obyvatel, kteří požádali soud o přizvání k projednávání jako vedlejší účastníci. Ti pak pro odvolání k Vrchnímu soudu předložili dokumentaci faktického stavu užívání pozemků na sídlišti. Vrchní soud pak v dubnu 2021 rozhodl o nevydání pozemků. Vydáním pozemků by totiž vznikly nové majetkové křivdy. Byl by ohrožen nejen veřejný zájem, ale i užívání

domů a bytů na bezprostředně sousedících pozemcích, protože se na nich nacházejí důležité stavby pro fungování sídliště. Dopad by byl i na užívání veřejného prostoru obce Dobřichovice. Za takto nevydané pozemky dostávají církve peněžní kompenzace. Zda jde o konečné rozhodnutí, se uvidí dle reakce Rytířského řádu křížovníků s červenou hvězdou. Obyvatelé bytovek čekají na písemné doručení rozsudku a doufají v dobré sousedské vztahy i dobrou a jistou budoucnost svých dětí ze sídliště.

Ondřej Novák

Základní škola A. B. Svojsíka v Letech

Mezi obyvateli Letů skončila anketa, jak pojmenovat novou základní školu. Ponese jméno zakladatele a náčelníka českého skautingu a také letovského chataře Antonína Benjamina Svojsíka, jehož maminka, rozená Havlíková, pocházela z dobřichovického mlýna.

redakce

Žiji v Dobřichovicích, nebo tu jen bydlím? Doc. Dana Puchnarová, ak. mal.

miluji čistou vodní hladinu i bělostné racky, kteří krouží kolem věže zámku.

Zdejší zámek je vzorně udržovaný a láká hosty nejen zámeckou restaurací, kde se výborně vaří, ale i útulnou kavárnou, která je vlastně pod zemí, ale překvapeným návštěvníkům ukazuje obdivuhodné staré klenby.

V Dobřichovicích jsem našla klid pro svou malířskou a grafickou práci, mám zde dva ateliéry a denně mohu malovat i kreslit, jak dlouho potřebuji. Také jsem zde vychovala dvě děti, které velmi rády chodily do zdejší základní školy. Myslím, že Dobřichovice jsou ideální místo k bydlení pro spisovatele, básníky i malíře, ale i pro architekty a vůbec všechny profese, které se potřebují ke své práci soustředit ...

V neposlední řadě musím pochválit místní restaurace a cukrárny. Mám na mysli pizzerii La Teresia, restauraci na zámku, prodejnu s jídelnou Sklizeno i moderní restauraci Panská Zahrada, také kavárnu U Bímů a bufet u nákupního centra. A mnohé další. Všude se dá výborně najíst, mají velkou nabídku a velice příjemné prostředí.

Jelikož se tu provozují vodní sporty a půjčují kánoe, je to velmi přitažlivé místo pro lidi z Prahy i širokého okolí. Bývají v létě hlavními návštěvníky místních restaurací. Kromě toho tu máme i kulturní zázemí; dobře zásobenou knihovnu, proslulé amatérské divadlo, jehož představení bývají dlouho předem vyprodána, a také koncertní umělce i skupiny veřejností oblíbené. To vše ráda navštěvuji a po letech zkušeností mohu potvrdit, že v Dobřichovicích ŽIJÍ DOBRĚ LIDÉ. Mohu na závěr jen konstatovat zcela upřímně a od srdce, že Dobřichovice spojují výhody města i venkovského bydlení přímo ideálně.

Proč žiji v Dobřichovicích?

Bydlím zde již 26 let. Přistěhovala jsem se z hlučné Prahy, kde jsem bydlela na hlavní třídě Smíchova, plné aut, tramvají a velmi špatného vzduchu z výfukových plynů. Od dětství jsem měla pocit, že tramvaje projíždějí přímo naším bytem, takový to byl rámus.

Líbí se mi tento krásný kraj. Z okna se dívám na nádherné hřebeny brdské, v nich utajené staré sopky (podle výzkumů Dr. H. Blochové). Také ráda pozoruji z oken velké mlhy nad řekou. K ní často chodím na procházky pod větvemi starých vrb na břehu,

Zlato pro lýkožrouta

Lýkožrout smrkový je druh kůrovce, který zažívá v posledním půlstoletí u nás ve střední Evropě hody. Podíváme se ve stručnosti na několik nejviditelnějších důvodů jeho triumfálního tažení, kterému nezabránilo ani deset ministrů životního prostředí, desítky manažerů chráněných přírodních oblastí a lesních podniků ani hrdinové v první linii s motorovou pilou a tankům podobnými harvestery. Projdeme se také jednou oblastí severozápadních Čech, kterou obouvá autor jak své boty po 40 let. A třeba putování zakončíme výhledem, co by mohlo být, kdyby...

Lýkožrout je tzv. *zlatý brouk*. Pro lesní dělníky, adjunktů a myslivce starší školy to byl přítel: lýkožrout nenapadá mladé a silné stromy. Napadá staré, houbou již ochrnuté či seschlé SMRKY. Ono mu totiž, mlsounovi, jiné dřevo a jiné lýko nejede. Příběh smrku a jeho rozšíření, kterému předcházelo o pár desetiletí dnešní pro estéty a salónní přírodní etiky a lyriky tolik nepěkné řádění našeho věčně hladového broučka, je příběhem klapky na očích: na místa zvaná v územních plánech a zemských deskách „les“ se přestalo hledět s péčí. Les se ve dvacátém století stal zdrojem zisku. A v soustavách, které člověk učiní přírodní komoditou, se přestane hledět na společný smysl věcí. Začne se naopak přečeňovat pozornost právě jen tomu, co zisk bezprostředně přináší.

V lese jsou to bazálně 4 věci: dřevo, divoká zvěř, ticho a solidní klima vhodné pro sport v krajině. A to jsou přeci věci tak nesporně neškodné, že ... Jenže chyba lávky. Les není tvořen 4 elementy, které tam hledá člověk. Ty jsou sice na vrcholu vizuálního a pocitového řetězce pro běžného lidského jedince. Ale v celku lesa hrají roli stejně parciální jako tisíce jiných věcí. Teprve dohromady a ve vyvážených poměrech a pevných vztazích tvoří ty tisíce prvků ekosystém. A teprve pevné, mnohaúrovňové systémy

jsou stabilní, udržitelné. Můžeme se spolehnout, že je nikdo nesní.

Kdo znáte Finsko či sever Švédska, vybavte si nekonečnou tajgu ze smrků a bříz. V místech, kde sněhová pokrývka v tloušťce desítek centimetrů vydrží 5 i více měsíců, kde krátkému a horkému létu předchází chladné a deštivé jaro, o větrném a vlhkém podzimu nemluvě, je smrk králem. A zlatého broučka tu nepotkáte.

Koncem 19. století se o něm píše v knihách pro lesáky v Habsburské monarchii. Jako o pomocníku lesního dělníka i podnikatele: nemocné a bezcenné stromy sní a rozšířit se nemůže, protože nenalezne dost potravy. Nalézá se ve vyšších partiích Šumavy a Krkonoš. Čas oponou trhnul. Máme tu 21. století a o apetitu broučka víme mnoho. Nic extra se však neděje v lesích: ty jsou zde stále jako výrobní podnik: zdroj zisku. A který strom roste nejrychleji, ví přeci každý, kdo navštěvoval základní školu.

Smrk ztepilý, kterýžto je dřevinou milující chladné a vlhké oblasti, z nichž pochází, byl tradiční dřevinou vrcholků nejvyšších českých hor. Když se zastavím (a třeba u Černé brány v údolí Červeného potoka v Českém Švýcarsku) a rozhlednu se, všude tupý, více méně monokulturní smrkový porost. I tady ho vnímám jako něco na první pohled nepatřičného.

Představte si nekonečně pestrou morfolo-gii té krajiny! Vodou vytvořené tvary v neživé krajině a patra živého lesa. A z toho trčí do výše 25 metrů armáda smrků. Stojí tam v řadách jako Napoleonova karé... V hlubokých údolích národního parku je aspoň trvalá inverze klimatických pásem, zde broučí triumf nehledejme. Opodál se však rozkládající Lužické hory. Ani jediné místočko se tam nejmenuje po „smrku“. Nejvyšší hora je Luž, rozhledna na Jedlové nabízí výhled na Malý i Velký buk... Ne ne, sem fakt smrk nepatří. Vždyť nadmořská výška Luže, ač je nejvyšší horou severního Německa, nedosahuje ani 800 metrů.

A co hůře, Lužické hory jsou sice na pohled pěkné, skalnaté kopce, které zde zbyly po geologicky divokých třetihorách, ale prominují z nadmořských výšek od 500 do 600 metrů nad mořem. No a to už opravdu není nic pro smrk. Podíváme-li se pak do severního podhůří Lužických hor, pak také Šluknovskou pahorkatinu s nadmořskou výškou 400 až 600 m. n. m. pokrývaly smrčiny. Donedávna. Po roce 2013 (až do letošního

roku) zavládla také ve střední Evropě sušší perioda s vyšší průměrnou teplotou. Po většinu tohoto období šlo o teplotu o víc než 1 stupeň vyšší dlouhodobého průměru. To je poměrně významné zvýšení teplot, přihlédneme-li k dlouhodobému ročnímu teplotnímu průměru těchto hor 8 Celsiových stupňů. A trvalo dost dlouho na to, aby smrk zeslábl tak, že ho přestalo bavit žít... Když se k tomu přidají občasně vichřice (2006, 2009, 2010, 2015...), není divu, že se zde broučkovi zalíbilo.

Vzpomínám, že ještě v roce 2006 vnímala většina populace diskuse o souvislostech lesních kalamit na vrcholcích Šumavy jako nezajímavé spory alarmistů a těch, kdo chtějí na lese vydělat. Lidem oblibujícím si ostřejší slovník a spiklenecké teorie pak přicházely na jazyk výrazy jako ekoteroristi... Teprve když před pěti lety zmizely lesy, tedy pardon, smrkové monokultury v podhůří Javorníků, Beskyd, Jeseníků a Orlických hor, a nejen specializovaná media začínalo zajímat, kam to až dospěje, začalo lidem docházet, že tomu zelenému na kop-

cích za chalupou, čemu byli zvyklí říkat les a tvořilo to kolorit jejich vycházek, vyjížděk na kole anebo na běžkách, pomalu ale jistě zvoní hrana.

Lužické hory byly od zmíněných pohrom vzdáleny. My „místní“ (i když žiju 16 let na Žižkově, platí pro mě „jednou Sudeťák, vždycky Sudeťák“) jsme si byli jisti, že našim „horám“ nic nehrozí: protože mají z celých Čech nejvíce přímořské klima, jsme hodně na severu, zima zde přeci jen nějaká bývá a hlavně, jsme vlhký kraj s onou teplotou hluboko pod 9 stupňů. Ani naše smrčiny ale dlouhé teplo a sucho nedaly. Podle očekávání a nechvalně známého algoritmu: sucho způsobí oslabení smrku a broučí hody v téměř výhradně smrkovém, tedy suchém, nemocném lese již nic nezastaví. Smrk je i „u nás“, ve zcela nesmrkové oblasti, rozšířen tak, že TVOŘIL v lesích i v polohách mezi 300-800 metrů nad mořem takřka monokulturu. A byť se jedná o odrůdy zde již navyklé, pořad to JE SMRK.

Léta 2014-2019 byla teplotně a srážkově

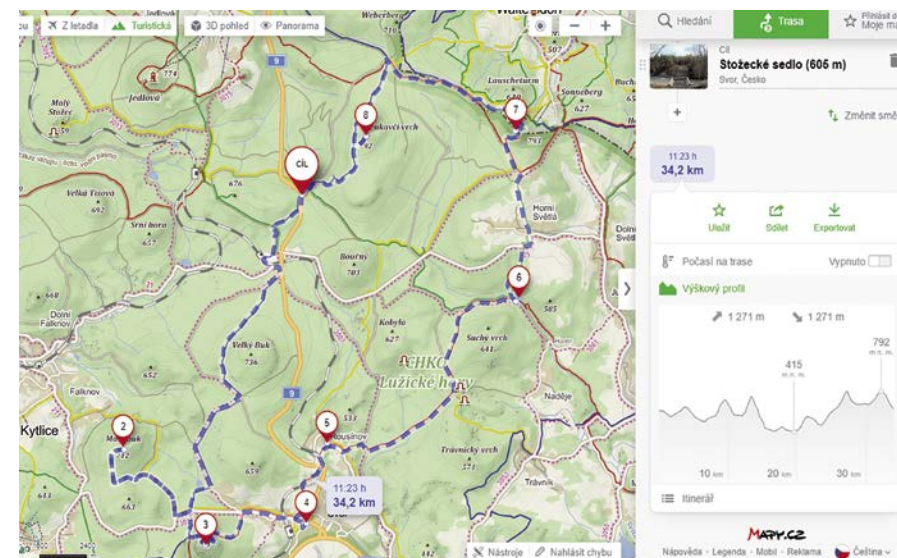
jednoznačně extrémní. Současně v těch letech dokonce třikrát úplně chyběla sněhová peřina, která dá smrku aspoň nějakou naději, že suché léto se ctí přežije (naposledy na přelomu let 2019-20). To celé znamenalo pro smrk umíráček. Milovníkům stinných smrkových hájů plných hřibů, borůvek a jiných dobrot, včetně milovníků lesního medu z těchto lesů asi nepřijde trefné ani vtipné, že část přírodovědců volá po tom, aby zlatý brouk dostal cenu Josefa Vavrouška. Ale kdo jiný se zasloužil o to, že se mluví o lesním podnikání konečně i v perspektivě delší než je průřez mladých smrčín a sázení smrků v pasekách? Kdyby se aspoň dalo mluvit o něčem jiném. Ale nedá. Kde je mohutná výsadba smíšeného a do těchto výšek náležejícího lesa, když jsou ona místa zároveň plná vysoké lesní zvěře, která tyhle stromečky, tedy jedle a buky, modřiny a javory prostě miluje. Najdeme řešení? Anebo se budeme snažit souvislosti nevidět a dál budeme vykrmovat ty, co se pasou na naší aroganci?

Prohlédněte si fotografie toho, jak dopadne „les“, když z něho „lesní podnikatelé“ musí chvatně odvézt aspoň to, co tam ještě brouk nechal a má to nějakou cenu. Když procházíte těmi „ulicemi“ tvořenými až desetimetrovými hromadami kulatiny „čtyři metry šedesát“, těžko se bráníte smutku. U mě pancbovanému pochybnostmi o lidském rodu jako o rozumné, organizované civilizaci. Jsem chraň Bůh samozřejmě dalek tento relativně rozumný, i když zoufalý zásah lesníků kritizovat.

Když vytahuji své gumovo kožené boty, které snad stvořili pro túry tankodromem lužickohorských holin a výseků o rozměrech kilometrů čtverečných, z třiceticentimetrového bahniště, které umějí vytvořit jen dnešní super moderní stroje na rych-

lou sklizeň lesa, když slyším dnem i nocí „uklidňující“ řev motorových pil, jak s nimi Poláci v méně dostupných místech čistí kulatinu, aby uchránili nábytkářův materiál, mé pocity tančí v chybějících korunách stromů jak divoženka. Ještě že ty hory znám a vím, že dříve nebo později se mé myšlenky i nohy zaměstnají zdoláváním nějaké skalní vyhlídky či stoupáním „nikam“, dříve zalesněným svahem nyní holého kopce nad Rousínovem. Tam spočinu konečně v klidu. Vrcholky totiž zůstaly díky své skalní podstatě „lesního hospodářství“ uchráněny a jsou porostlé tradičním listnatým, hlavně bukovým lesem.

Mapa trasy, která Vám způsobila tuto mou úvahu:

Každá trasa v Lužických horách Vám dnes způsobí podobné zážitky. Stojí ale i tak za absolvování. Ty kopce mají něco do sebe, i když jejich stráně na mnoha místech ztratily charakter „horského lesa“. Smrkové lesy do těchto zeměpisných šířek pod 1.100 m. n. m. nepatří! Dožijeme se

významnějšího návratu jedlovo-javorových lesů? Protože jak řečeno, vrcholové bučiny samozřejmě dominují dál a hučení zimních větrů v jejich větvích ani letos nevynechalo svá představení. A měly zas vyprodáno!

Petr Koubek, turistický vedoucí, SVČ Všenory

Klinické konsultace Fyzioterapie funkce

Fyzioterapie se stala velmi dynamickým oborem. Vždyť dynamičnost neboli pohyb je jejím základním pilířem a propojovatelem. Pohyb představuje živost. Díky kostem, kloubům a svalům pohyb vidíme. Ale i když je tělo zdánlivě v klidu, uvnitř je pohybu spousta. Proudění tekutin, vedení vzruchů, pohyb vnitřních orgánů, chemické reakce... To vše je pohyb a to vše je tématem fyzioterapie.

Fyzioterapie stále rozšiřuje své pole působení, přičemž takto široký záběr klade na fyzioterapeuta velké nároky. Někdy je však potřeba přibrzdit, poodstoupit a pozorně zhodnotit směřování každé jednotlivé terapie. V tom nám mohou pomoci Klinické konsultace Fyzioterapie funkce.

Rozmanitost fyzioterapie

Fyzioterapie je důležitou součástí všech medicínských oborů. Je oborem, který svým rozsahem a přesahem ctí celistvost pacienta. Čím je obor komplexnější a celistvější, tím je obtížnější zachovat si všeobecnost a přehled. V dnešní době je ve zdravotnictví velký tlak na úzce zaměřené specializace a ani fyzioterapie v tomto není výjimkou. Mnoho fyzioterapeutů se zaměřuje na specifickou oblast lidského těla, na jednotlivé diagnózy i na určitá životní období (fyzioterapie dětí, seniorů, žen v období těhotenství, po porodu aj.). Je však důležité zachovat si komplexnost, která je nutná pro správnou diagnostiku, a k tomu být specialista na všechny záležitosti, s nimiž nás pacienti navštíví. Nadto je zřejmé, že fyzioterapie vzhledem ke svému dosahu nestojí sama o sobě. Stále se zvyšuje poptávka po kvalitní mezioborové spolupráci fyzioterapeutů nejen se všemi medicínskými obory, ale i s psychoterapeuty, odborníky v oblasti sociální péče, trenéry, pohybovými terapeuty, logopedy a dalšími.

Spolupráce fyzioterapeuta s pacientem

Délka spolupráce fyzioterapeuta s pacientem je odvislá od možností a schopností zavít doporučení fyzioterapeuta do života pacienta, protkat jimi všední dny a tím

dát prostor k trvalejším změnám. Možnosti a schopnosti jsou u každého z nás různé. Tomu je třeba přizpůsobit frekvenci terapií a její trvání. V průběhu terapií se však může stát, že se terapie zpomalí, až zastaví a je třeba hledat novou cestu. Fyzioterapeut i pacient pak musí opustit naplánovanou strategii léčby a vrátit se o jeden, ale často i o několik kroků zpět. Znovu hledat souvislosti obtíží a nacházet cestu z této stagnace. V takových případech je zde velká pomoc pro pacienty i jejich fyzioterapeuty v podobě Klinických konsultací Fyzioterapie funkce.

Klinické konsultace Fyzioterapie funkce

Fyzioterapie funkce je způsob myšlení, který vyvinula Clara Lewitová, dcera prof. Karla Lewita. Je založen na pochopení souvislostí pacientových obtíží. Základem tohoto přístupu je umění vyšetřit a následně spojením všech získaných informací vyhodnotit, kudy terapii vést. Terapie je pak neustálým dialogem mezi rukou terapeuta a tělem pacienta, kdy terapeut vyhodnocuje reakce těla a terapii tomu přizpůsobuje. A takto terapeut doprovází pacienta při aktivním učení.

Do roku 2020 vedla Klinické konsultace FF Clara Lewitová. Poté vedení Klinických konsultací převzali její žáci a svobodní učitelé Fyzioterapie funkce Mgr. Jitka Holubcová a Mgr. Jan Maryška. Oba jsou odborníky, kteří mají přehled nejen napříč oborem, ale vidí i za jeho hranice. Umí přemýšlet v souvislostech, vyšetřují pacienty nezaopatřené, dovedou objevovat vztahy, vazby a okolnosti obtíží a optimalizovat terapeutické vstupy. Výsledkem jsou doporučení pro pacienta

a návrhy pro fyzioterapeuta, jak dále v léčbě postupovat.

Příklady obtíží

Nežádka se stává, že na konsultaci přijdou pacienti s bolestí určitého místa a během konsultace se ukáže, že bolest je do tohoto místa přenesená z jiné části těla. Konkrétním příkladem může být návštěva čtyřiapadesátiletého pána s dlouhodobou bolestí kolene a již naplánovanou operací. Vyšetřením bylo zjištěno, že bolest způsobuje změna osy kolenního kloubu, která je však výrazně ovlivněna rozrušeným svalovým napětím v oblasti pánve. Sjednocením napětí v oblasti pánve došlo k úpravě osy kolenního kloubu a tím k odstranění bolesti. Dalším příkladem je návštěva osmačtyřicetileté paní, kterou dlouhodobě trápily žaludeční a střevní potíže a do té doby podstoupila mnoho vyšetření trávicího traktu s nejasnými výsledky. Během konsultace bylo zjištěno, že její vnitřní orgány nemají dostatek prostoru a jsou pod neustálým tlakem. Tím byla výrazně ovlivněna jejich funkce. Optimalizací prostoru trupu byl tento tlak zmírněn a výrazně ustoupily i trávící potíže.

Je třeba upozornit, že pro trvalejší změny v těle pacienta je zapotřebí dlouhodobější aktivní práce „sama na sobě“. Ať už bez fyzioterapeuta, či s ním. Klinické konsultace mají za cíl ukázat, kudy by bylo vhodné terapii dále vést.

Pro koho jsou konsultace určeny

Na konsultaci může přijít pacient bez svého fyzioterapeuta. Zpravidla tuto možnost využívají pacienti, kteří dochází k fyzioterapeutovi již několik měsíců i let, případně již několik fyzioterapeutů vystřídali, přičemž jejich obtíže nemizí, nebo se stále vracejí, či se objevují nové. Konsultace jsou však určeny i pro fyzioterapeuty s jejich pacienty, kteří by uvítali čerstvý pohled na celý proces terapie. Může se stát, že čím delší dobu terapeut s pacientem spolupracuje, tím obtížnější je přistupovat ke každé terapii s pohledem „prvně viděného“. Při prvních návštěvách jsou terapeut i pacient obvykle

nejvíce soustředění a otevření objevovat, nacházet a akceptovat různé cesty, jak obtíže pacienta ovlivnit. Postupem času se fyzioterapeut i pacient více poznávají, jsou si předvídatelnější, a i při maximální snaze o nezaopatřený pohled mají tendenci ubírat se v terapii nastaveným směrem. V takové fázi může být pro fyzioterapeuta velmi osvobozující, když do terapie jednorázově vstoupí někdo třetí a nabídne další možné terapeutické vstupy. Klinické konsultace jsou otevřeny všem věkovým kategoriím.

Závěrem

Již několik let nabízí Centrum komplexní péče Dobřichovice Klinické konsultace Fyzioterapie funkce. Nyní je vedou Mgr. Jan Maryška a Mgr. Jitka Holubcová. Oba jsou zkušenými fyzioterapeuty a zároveň dlouholetými učiteli přístupu Fyzioterapie funkce. Toto spojení tak prezentuje fyzioterapeutickou řemeslnost, nadhled, rozvahu a zkušenost učitele umět pojmenovat, léčit a předat informace pacientovi a fyzioterapeutovi (pokud je přítomen), jak a kudy terapii směřovat.

J. Vanclová

Jitka Vanclová je fyzioterapeutka, učitelka Fyzioterapie funkce a asistentka klinických konsultací. Pracuje v CKP Dobřichovice, zároveň provozuje svou soukromou praxi. Vyšetřuje a léčí funkci pohybového systému, čímž ovlivňuje i jeho strukturu. V rámci fyzioterapie pracuje komplexně, funkčním přístupem. Zabývá se celým kontextem vzniku obtíží, ctí celistvost, přemýšlí v souvislostech a rozvíjí optimální nastavení člověka ve svém vnitřním těle i vnějším prostředí. V CKP Dobřichovice je členem týmu, který zajišťuje a koordinuje konference, kurzy a semináře pro fyzioterapeuty, lékaře a další odborníky. Vyučuje kurzy ze série Fyzioterapie funkce, včetně aplikace tohoto přístupu ve fyzioterapii těhotných žen a žen po porodu. Je aktivní v mezioborové spolupráci.

Očkovací centrum Dobřichovice

Bylo by skoro nošením dříví do lesa psát o dobřichovickém očkovacím centru v sokolské hale Bios. Články Jirky Geisslera lze najít v Informačním listu, Dobnetu i dalších místních časopisech. Mnozí zhlédli na YouTube korektní i nekorektní propagační spot.

Všichni si očkovací centrum chválí a využívají ho lidé z širokého okolí.

Děkujeme iniciátorům za jejich nápad i buldočí vůli ho realizovat. Blahopřejeme k jeho fungování a přejeme hodně sil v dalších týdnech provozu. *redakce*

Testovací centrum Dobřichovice

Antigenní testovací centrum v Dobřichovicích je otevřeno každý den 12 hodin, zaměstnává 60 lidí, testují v něm proškolení zdravotníci. Jeho provoz není dobrovolnická práce, ale služba jako každá jiná - s rizikem, náklady, bez sponzorů a s perspektivou třeba jen několika týdnů. Nám, kteří se na něm podílíme, ale dává smysl.

Proč testujeme

Mnoha lidem možná zjednodušíme život, protože testy se vyžadují všude. Ale hlavně antigenní testování je jedna z věcí, které umožňují vracet se bezpečněji k normálnímu životu, i když je mnoho lidí bere jako blbost, obtěžování zaměstnanců, učitelů, dětí, zákazníků. Lepší děravé síto antigenního testování než žádné!

Chtěli jsme Covid z našeho údolí vyhnat. Využít toho, že každý člověk, který si platí zdravotní pojištění, má nárok na antigenní test zdarma. Začali jsme v březnu, kdy bylo číslo nakažených velmi vysoké. Ještě i v dubnu jsme každý den zachytávali pozitivní lidi, posléze potvrzené PCR testem. S radostí vidíme, že v květnu se počet pozitivních lidí velmi snížil.

Spojení očkovacího a testovacího centra v jednom areálu je výhodné i pro ty, kteří se jdou očkovat. Jak připomínal prof. Vojtěch Thon: „V době pandemie se normálně plošně neočkuje. Proto je dobré nechat se

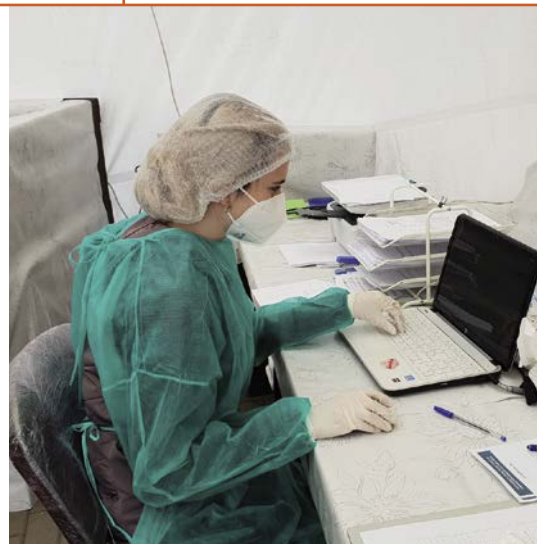
před vakcinací dvakrát otestovat a vědět, že v době očkování nemám Covid.“ To byl vlastně prvotní záměr pro vybudování našeho centra.

Respektujeme odborníky

V Česku se po celou dobu pandemie chaoticky zavírá a otvírá společnost. Vláda - aby neztratila politické body - poslouchá stále spíše vox populi, místo aby naslouchala odborníkům. Promočování nebyla dobrá strategie, máme více než 30 tisíc mrtvých, jednu z nejvyšších úmrtností na světě. I když nás situace v Indii v současné době děsí, tak na počet obyvatel na tom není hůř, než Česká republika v zimních měsících.

V Německu mají Kochův institut, který sbírá data i informace z celého světa a radí německé vládě, jaké restriktce použít, aby udržela reprodukční číslo co nejnižší. Uvažují dopředu a drží Covid pod kontrolou. Nikdo jim do práce nemluví a jejich rozhodnutí respektují lidé napříč politickým spektrem. Občané neztratili důvěru, jsou poučení, aby uměli rozlišit informace a dezinformace.

Ministr Blatný, začal naslouchat radám skupiny MeSES. Upřímně jsem se radovala, že se situace obrátí a věci dostanou řád. Zárukou pro mě byli odborníci, kteří se sdružili v MeSES a nabídli zdarma své služby vládě. Jsou apolitici a jde jim o zlepšení situace s Covidem v ČR. Pro mě jsou

obdobou Kochova institutu. Přinášíme do veřejného prostoru korektní informace, takže už nikdo nemusí být dezorientován samozvanými epidemiology.

Skupina MeSES doporučila testovat, trasovat a očkovat. Mimo jiné i plošné testování antigenními testy. Přesněji - doporučila vládě PCR testy, bohužel nemáme dostatečnou kapacitu laboratoří, odrazuje vyšší cena i delší doba zpracování vzorků. Snad se podaří zorganizovat PCR testování aspoň ve školách. Antigenní testy doporučila MeSES provádět 2x do týdne, odborným odebráním a odborným odpočtem vzorků - tak se to snažíme dělat u nás v centru v Dobřichovicích.

Pro Českou republiku je testování levnější než uzavírání společnosti. Jeden den lockdownu stojí čtyři miliardy korun, za tyto peníze se dá testovat společnost celý měsíc.

Nemáme vyhráno

Děsí mě rozhodnutí současného ministra zdravotnictví Arenbergera. Výrok, že kdo je očkován, nemusí nosit roušku. Rouška či respirátor jsou přitom nejjednodušší ochranou. Pamatujme, že je tu možnost reinfekce po prodělaném Covidu, i očkování člo-

věk se může nakazit, průběh jeho nemoci nebude tak fatální, ale roznášet virus může dál. V Německu, kde se také rozvolňuje, je rouška stále povinná pro všechny.

Po návratu z ciziny nemusí český občan na PCR test - v době, kdy stát sekvenuje pouze 1 % vzorků, začínají se objevovat indicke a jiné mutace a lidé se chystají cestovat na dovolenou! Nedokážeme zajistit pořádné trasování. Je to časovaná bomba. Pro zbytek světa jsme nebezpečná země, protože nevíme, co se zde děje. Jiné země se chrání a nedovolí, aby cestovatelé přivezli z „červených“ zemí mutace, naše vláda naopak dává viru zelenou.

Mám obavu, že se můžeme vrátit do starých kolejí. Blíží se volby, odhodíme roušky a budeme zase dělat, jak je vše v pořádku. Není, chce to chytrost a předvídatost. Dělat opatření tak, aby se nemusely plošně zavírat služby, obchody, školy. Snižit čísla nakažených a docílit možnosti kvalitního trasování, sekvenovat a hlídat mutace, vybavit laboratoře pro zpracování PCR vzorků. Vzdělávat lidi, osvětlovat současnou situaci a připravit plán.

Nedělat populistická rozhodnutí - to se týká vlády. Oddělit politiku od Covidu - to se týká nás všech ostatních.

Čísla sice klesají a vesele se rozvolňuje, ale bylo by dobré nestrkat hlavu do písku před pravdou, že Covid tu stále je a bude s námi. Chovat se s rozumem, neopakovat stále stejné chyby. Všichni chceme vést normální život, pracovat, chodit do školy, chceme kulturu. Je hlavně v našich rukách, jak budou vypadat další měsíce. Musíme být chytřejší než Covid. Naučit se s ním žít a mít ho pod kontrolou. Rozvolňuje se tedy, když se stačí trasovat a testovat. Zkušenost z několika vln epidemie by měla stačit. Měli bychom dělat vše proto, aby nepřišla další, je to na nás a každý prosím začněme u sebe.

Všem přeji hodně zdraví.

Martina Janoušová

Kdo je MeSES (Mezioborová skupina pro epidemické situace)?

MUDr. Petr Smejkal vedoucí skupiny, lékař a hlavní epidemiolog v institutu IKEM PhDr. Martin Buchtík, Ph.D. sociolog, ředitel ústavu STEM Prof. RNDr. Zdeněk Hel, Ph.D. imunolog, University of Alabama, Birmingham, USA MUDr. Daniel Dražan praktický lékař pro děti a dorost, člen výboru České vakcinologické společnosti Doc. MUDr. František Duška, Ph.D., AFICM, EDIC proděkan 3. lékařské fakulty UK, přednosta Kliniky anesteziologie a resuscitace, Fakultní nemocnice Královské Vinohrady Prof. RNDr. Dagmar Džúrová, CSc. profesorka demografie, Přírodovědecká fakulta UK Prof. Ing. Štěpán Jurajda, Ph.D. profesor ekonomie, CERGE-EI, člen NERV Mgr. Jan Kulveit, Ph.D. Senior Research Scholar, Future of Humanity Institute, Oxford University Prof. JUDr. Jan Kysela, Ph.D., DSc. ve-

doucí katedry politologie a sociologie, Právnická fakulta UK Ing. René Levínský, Ph.D. výzkumník, CERGE- EI, ředitel Centra pro modelování biologických a společenských procesů Doc. MUDr. Rastislav Maďar, PhD., MBA, FRCPS epidemiolog, děkan Lékařské fakulty Ostravské univerzity RNDr. Ruth Tachezy, Ph.D. viroložka, vedoucí katedry genetiky a mikrobiologie, Přírodovědecká fakulta UK a navíc naše sousedka z Řevnic.

Pozn. red.: 18. 5. 2021 byla jedním telefonátem náměstka ministra zdravotnictví zrušena spolupráce MeSES se státem. Jistě jen náhodou se tak stalo den po rozhovoru MUDr. Smejkal, v němž padla i věta o tom, že vláda epidemií nezvládla. Jsme rádi, že tato unikátní skupina odborníků se i přes tento fakt rozhodla v práci pokračovat.

Z deníčku včelařova

V minulém čísle Kukátka jsme obnovili dávnou rubriku Z deníčku včelařova a popsali důvody, proč jsme se k tomuto poněkud netradičnímu kroku rozhodli. Dotkli jsme se ubývání pastvy pro opylovatele, kácení, řezání, sekání, stříkání či pesticidování, paradoxu jedné z nejzavčelenějších zemí světa a masových úhynů včelích rodin. S cílem otevřít téma směrem ven a nalézt jakousi formu kompromisu, něco jako trvale udržitelný chov včel a podněty pro ty, kteří chtějí nějak pomoci. A že jich není málo ... Končili jsme otázkou: Chcete med? Sázejte kytičky! Chcete med i se svými pesticidy? Stříkejte, seč můžete! No a teď to trochu rozvedeme a už to nebude snad tak konfrontační ...

Dovolím si ještě jednu vsuvku co oslí mštek. 20. květen je od r. 2017 Mezinárodním dnem včel (World Bee Day). Říká se, že prý debaty o tom začaly u nás. Ale debaty nestačí, jakkoli debatovat my umíme,

to se musí nechat ... A tak se toho chopili Slovinci a několik let tvrdě pracovali, aby toto výročí prosadili v mezinárodním měřítku. Napojili vše na odkaz svého krajana Antona Janši, což byl mistr nad mistry, do-

konce mistr takový, že jej císařovna Marie Terezie jmenovala učitelem včelařství na nově zřízené včelařské škole ve Vídni. Tam se také staral o včelstva umístěná v zahradách Habsburků. Pokřtěn byl 20. května (1734), odtud to datum ... Jeho spisy o včelách měly velký ohlas a byly rychle známy i u nás. Byl uznávaným průkopníkem moderního chovu včel a měl spousty příznivců a následovníků. Shrnutí příběhu lze nalézt na portále Včelaři sobě:

<http://www.vcelarisobe.cz/2018/05/20-kveten-svetovy-den-vcel/>

Co se děje v úlech nyní?

Včely mají dobré biologické hodiny. Po zimním slunovratu se zvolna jejich „týmová“ strategie (ano, včelstvo je superorganismus a tak také funguje) mění z přezimování do přípravy na jaro. Ta včelstva, která zimu přežila, jdou do jarního rozvoje. Samozřejmě přiměřeně, pomalu a podle počasí a nabídky pylové a nektarové snůšky venku. Jasně: kvetou lísky, skvělý zdroj pylu. Ale když je na nule, včelky se na to koukají „z okna“, protože letět můžou, až když se teplota blíží 10 °C. Jinak nedoletí a umřou cestou. Matky, královny, pomalu začínají klást nové včely. Ty zimní, jejichž úkolem je dotáhnout

zimní tak do dubna, stále v úle pracují. Zahřívají plod, aby neprochladl. To není leg-race. Když včely zimují normálně v pauze bez plodu, stačí jim bezprostřední teplota v hnízdě kolem 16 - 20 °C, třeba i méně. Jakmile mají plod, musí se dostat na cca 35 °C. Topit umí, ale stojí je to síly a také zásoby, které mají na zimu. Pokud zásob mají málo, přijde velmi rychle krize a úhyn hlady. Co to pro chovatele znamená? Neustále kontrolovat stav zimních zásob. Fakt se to vyplatí ...

Jakmile se oteplí, mohou včelky využít první zdroje snůšky. Pro výživu nového plodu je klíčový pyl (bílkoviny). A tu jsou dobré olše, jívky, dřínky, čemeřice, krokusy a další dobré zdroje. Když se díváte na „provoz“ na česně, vidíte přilétat včely s pylovými košíčky různé barvy. Podle toho můžete zkoušet určovat, co a odkud nosí. Součástí včelaření je dobrá znalost zdrojů snůšky. Jakmile začnete chovat včely, Váš život dostane jinou perspektivu. Začnete koukat, kde co pro včely kvete, začnete se snažit do toho i vlastní aktivitou nějak vstupovat. Sít, sázet ...

Když rozkvetou rané trnky, třešně a další peckoviny, je už skoro vyhráno. To už to

Včely sbírají pyl do košíčků na třetím páru nožiček.

jede, pokud je dobré počasí a včelstvo je dost silné, aby nabídku využilo.

Důležitá je samozřejmě voda. Včely ji potřebují zejména na rozpouštění zimních zásob, jimiž krmí plod. Tu je dobré mít na zahradě různé napáječky. Včely se na ně rychle zalétají a neobtěžují tolik třeba u bazénů. Stačí drobné nádoby s plovákem (aby se včely netopily). Skvělá je třeba rašelina, ale dobře poslouží mech i kus dřeva či polystyrénu. A nejen včelám. I spoustě dalšího hmyzu.

Nebojte se rojení

Květen a červen jsou měsíce, kdy se včely také rojí. Rojení je v podstatě zázrak a malý svátek. Včely se jinak množit neumí. Ledaže by je včelař „odrojl“ jaksi uměle, tedy třeba vytvořením oddělků, malého nového včelstvíčka, které do podzimu vypiplá do stavu, kdy zvládne zimu. Mnozí tvrdí, že u tohohle být a tohle sledovat je pravá poesie včelaření. A mají recht.

Když se včely rojí, vypadají docela divoce, ale nebojte se, neublíží Vám. Mají úplně jiné starosti. Jen se jim nepleťte do cesty. Dobré je mít kontakty na včelaře v okolí a dát jim vědět. Oni se umí postarat. Také na obci by měli mít nějaké kontakty.

Roj většinou sedne na jedno místo se starou matkou (v úle si zatím včely vychovávají matku novou) a mezitím pátračky hledají nové hnízdo. Jak se postupně vracejí, v rámci t.zv. „včelí demokracie“ probíhá rozhodování, kam se poletí. Většinou zvíťazí ta parta, která víc „přesvědčuje“. Je o tom spousta zajímavé literatury. Když „demokratický“ proces skončí, včely odletí do nového hnízda. Zde by bylo nové téma na

další článek, protože neodolné včely bez péče v přírodě většinou vydrží cca 2 až 3 roky a pak včelstvo hyne a stává se zdrojem nákazy pro včelstva jiná, tedy součástí problému. Je tedy evidentní, že spontánní rojení není to pravé ořečové. Třeba se k tomu někdy dostaneme, protože s tím se dá zajímavě zootecnicky pracovat.

Na závěr trochu praxe

Slíbili jsme, že se budeme věnovat i tomu, co sít a sázet. Záměrně vynecháváme pole, a zejména ta s řepkou, jakkoli ji v okolí máme také. Zkusme účelnost. Tu je dobré spojit několik věcí dohromady. Je skvělé, když nabídneme včelám či dalším opylovatelům (samotářkám, motýlům ...) pastvu, ale proč nemít i z toho trochu užitku? Třeba takový dřín. V předjaří skvělá nabídka pylu, v podletí dřínky, skvělé na chuť, marmelády, džemy, kompoty. Úžasné co do obsahu vitamínu C. Podobně lísky (oříšky), jívky (skvělé proutí), ovocné stromy. Také čemeřice, krokusy, tulipány. Skvělé jsou později na jaře jednoduše kvetoucí popínavé růže zvané ramblery. No a bylinky, jasně: meduňka, šalvěj, bazalka, levandule, saturejka, yzop a mnoho dalších.

Kdo má v okolí javory, akáty či lípy, ten si může mnout ruce. Akorát nesmí být moc vlhko, moc větrno, moc sucho, moc horko ... Kdo nemá, sadí ...

Na listnáčích může být v červnu či v červenci i medovice. Poznáte třeba na listech lípy malinké breberky zvané Zdobnatky lípové. Když pod takovou lípou zaparkujete, máte auto za noc celé olepené. To je ta medovice. Květový med s příměsí třeba medovice z lípy či z javoru je skvost a delikatesa.

Jsou dnes už zahradnictví, která mají speciální nabídku rostlin, keří i stromů vhodných pro včely a další hmyz. Díky za to. Tož do jara, do hlíny! Přistě se k tématu ještě vrátíme a zaměříme se na zdroje důležité v pozdním létě a na počátku podzimu.

J. Matl

Za kolegou, přítelem i učitelem

25. března 2021 jsme ztratili pana profesora Jaroslava Šarouna. Kolegu, blízkou bytost, učitele a přítele z nejbáženějších. Víím, že už byla spousta slov napsána. Dovolím si být trochu osobní, právě proto, že teď jsme v kapitolce o včelách a včelaření. Jaroslav patřil do mého včelaření jako autorita, učitel, oponent, inspirátor.

Samozřejmě jsme se znali přes musiku, koncerty, přednášky. Věděl jsem, že po koncertech svým hostům dává skleničky medu. Když jsem v r. 2006 začal včelařit a ujal se role kronikáře místního včelařského spolku, zjistil jsem rychle, že otec i syn Šarounovi ve spolku pracovali po desítky let. Postupně mi to docházelo a chov včel se při našich setkáváních stal tématem, které naskočilo vždy, jakmile jsme se potkali. Vzpomínám na společné cesty vlakem a z nádraží spodem k lávce, kdy jsem chrtil dotazy či sděloval „novinky“, o nichž Jaroslav, jak se později ukázalo, dávno věděl ... Vzpomínám, jak jsme spolu připravovali programy setkávání spolku, když se před pár lety uvolil ještě jednou na sebe vzít nevďěčnou roli předsedy, již nikdo nechtěl. I když věděl, co to bude za práci a že ho v tom v podstatě všichni tak trochu ne-

chají. Trpělivě pracoval a nestěžoval si. To snad ani neuměl.

Žil hudbou a světem hudby. Ale sám přiznával, že když potřebuje dobit energii, věnuje se svým včelkám. Dovedl o nich vyprávět kdykoli a kdekoli. Nesmírně zajímavě. Dovedl předávat své znalosti zájemcům o chov včel tak, jako málokdo jiný, laskavě a ochotně. Stal se přirozenou autoritou, aniž to chtěl a asi aniž to tušil. Stal se učitelem pro ty, kteří to pochopili, plným pokory, respektu i lásky k oboru a empatie k problémům kolegů a kolegů. Kdykoli včelařský spolek potřeboval pomoci, vždy mu tu pomoc poskytl. A že těch případů bylo ... Naposledy právě v posledních letech, kdy byl jeho předsedou. Jeden odkaz na rozhovor po ikonickém karlickém koncertu s Richardem Novákem (<https://www.youtube.com/watch?v=Qb3tsQ713Nk>). A dovolím si přidat fotku Jaroslava Kotka z nádherného setkání včelařů v Brdech na Studeném vrchu u Hostomic, kde jsme se v srpnu 2016 prostě pod širákem sešli a povídali si. O čem? Hádejte ... Jasně, že o včelkách ... Jaroslave, díky! A o Tvé včelky se postaráme ...

J. Matl

Školní rok 1940/41 v Obecné škole v Dobřichovicích

Tento 2. protektorátní rok je velmi náročný jak pro žáky, tak pro učitele. Chod školy je z různých příčin narušován, výuka krácena, třídy jsou přemístovány, dochází k četným změnám na základě různých vyhlášek a nařízení. Pedagogičtí pracovníci se střídají. Někteří jsou pensionováni, ženy hned po sňatku musejí z práce odejít a tzv. výpomocní učitelé jsou zaměstnáni pouze na dobu určitou a jsou během školního roku přemístováni z místa na místo. Protektorátní správa nezahálí, slaví se výročí narození Hitlera i vítězství německých vojsk. K tomu všemu se připojí přírodní katastrofa-povodeň.

Z povodně r. 1941.

Na obecné škole v tomto roce vyučují: Miroslav Novák, Jindřiška Svobodová, Ladislav Kalina, Antonín Frýdl, Blažena Böhmová, Vlasta Hübnerová, Marie Jeničková, Anna Sekerová, Věra Svobodová, Anna Vojtová, Jaromír Witmayer, František Krška a Magdalena Koukolíková. Ve škole mateřské Marie Schmidová. Jindřiška Svobodová se 14. září provdala za JUC. Františka Procházku a nastupuje za ni Věra Svobodová. Ta žádá od 1. 12. zdravotní dovolenou a do 31. 3. ji zastupuje Vladimír Pinsker. Vlasta Hübnerová se v lednu 1941 provdala, zastoupil ji Karel

Krupička. 23. 2. 1941 byl na vlastní žádost pensionován A. Frýdl. Okresní školní výbor Praha-venkov mu poděkoval za dlouholetou pilnou a poctivou práci ve prospěch školy a dětí. Správou školy byla od 1. 4. zatímně pověřena Božena Pospíšilová, učitelka obecné školy ze Řevnic, kde vyučovala 27 let. 1. 4. se vrací Věra Svobodová a K. Studnička odchází do školy v Ruzyni. Pět výpomocných učitelů je propuštěno k 30. 6. 1941. K 25. 8. 1941 je zproštěna služby zatímní řídící učitelka B. Pospíšilová a odchází do trvalé výslužby. K 31. 7. odchází do výslužby okresní školní inspektor Ferdinand Černý. Od ministerstva školství obdržel děkovný list.

Krejcarový spolek v srpnu 1940 uspořádal koncert pražských umělců pod vedením Pavla Dědečka, profesora na konzervatoři. Výnos 300.- K. byl věnován na opatření školních potřeb pro chudé žáky. Místní národní souručenství uspořádalo v parku křižovnického velkostatku první zahradní koncert pražského dechového orchestru určený pro širší veřejnost. Z jeho výnosu se zakoupilo 600 ks sešitů. Ošacovací akce, pořádaná sbírkou dům od domu, vynesla 2 964.80 K.- a 52 dětí získalo obutí a poukázku na zakoupení látky.

Bylo nařízeno doložit árijský původ 3 generace dozadu k získání prohlášení o ne-židovském původu. Vyhláškou jsou zrušeny místní školní rady a zřízeny tzv. Újezdní školní rady pro dva odbory, pro školy obecné a pro školy měšťanské. Zástupci se volí podle počtu žáků ve třídě a podle počtu obyvatel v jednotlivých přiškolených obcích. (Dobřichovice 1758 obyvatel, Černolice 406, Lety 465, Horní Mokropsy 918, Všeroky 695 a Vonoklasy 408.) Zdejší obecnou školu zastupují učitelé: M. Novák, L. Kalina, B. Böhmová a V. Hübnerová. Od ledna byly nařízeny kursy němčiny pro učitele, navštěvuje je celkem 22 kolegů z místních i okolních škol, z toho 9 učitelů z OŠ, za 2.- K na hod. Správce kursů je ustanoven Jaroslav Netuka, vede je odborný učitel Mrázek. Bylo zrušeno zvýhodněné osvobození od poštovního na úřední dopisy a zavedeny úřední poštovní známky, do konce roku 1941 se dodávají zdarma. V listopadu komise sestavená ze zástupců okresu, obce, školní rady a ředitele měšťanky vybrala vhodný pozemek u sokolovny pro zamýšlenou stavbu školní budovy. Škola se účastní sběru odpadových hmot, sbírá se papír, železo, kovy, guma a kosti. V říjnu přibude sběr kaštanů. Žáci jsou pojištěni proti úrazu na cestě do a ze školy. Jedna učebna OŠ je jednou týdně uvolněna pro Lidovou hospodářskou školu. Prodloužené vánoční prázdniny trvaly od 21. 12. do 18. 1. Od 27. 1. do 8. 2. bylo volno. Spodní voda v suterénu měšťanky stoupla a zatopila jej do výšky přes 1 m, a tím znemožnila přístup k uhlí. První polo-

Most v Letech za povodně v r. 1941.

letí bylo prodlouženo do 15. února. Po oblevě koncem ledna se zvedly ledy, zatarasily řeku až ke dnu od Letů až po mokropeský most. Přišly mrazy a stmelily vše v jednu velkou kru. Po začátku února nastala obleva a přšlo, hasiči zabezpečovali osoby, majetek a zvířata v ohrožených částech obce. 11. února voda stoupala a zaplavila Dílce, Draha a ulice kolem školy, lidé stěhovali cennosti a zvířata. Přízemí obecné školy a 1. patro bylo obsazeno postiženými rodinami. Po poledni ledy zvýšily bariéru u Mokropes a voda si hledala cestu obcí. Přízemí školy bylo zaplaveno do 75 cm. Proud vody nesly kry a ty lámaly vše, co stálo v cestě. Prolomeným náhonem vnikla voda do dolejších polí a zanesla až k Vráži polámané ploty, vyvrácené stromy a kry. Mnoho chat bylo proudem odneseno, mnoho domů poškozeno! Na obou březích stromy vyvráceny! Mateřská škola v dřevěné klubovně DTJ se nadzvedla a byla i se vším zařízením odnesena ke křížku a tam rozbita. Škoda činila 12 000.- K.

V obecné škole bylo zničeno jen pár učebních pomůcek. Při levém břehu se u mostu vytvořila hora ledu vyšší než konstrukce mostu a svým tlakem posunula první pole o 15 cm na 1. pilíři. Ke 2. hod. se ledy u Mokropes hnuly a most byl zachráněn. Škody byly těžké na polích a zahradách, ale

Most za povodně v r. 1941.

Hlídky na mostě za povodně v r 1941.

tentokrát ne na životech. S vyučováním se začalo 19. 2. po vystěhování postižených a úpravě školy. 12. března byly propůjčeny 2 třídy místní kolonii německých dětí ubytovaných v penzionátu. To však pro 90 dětí nestačilo a byly zabrány 2 třídy měšťanky. Obecná škola musela uvolnit 2 třídy pro měšťanku a učilo se v sokolovně. 15. března bylo vzpomenu 1. výročí protektorátu. 20. března byl zvolen předsedou Újezdní školní rady K. Havlík. Velikonoční prázdniny trvají od 9. do 15. 4. Ze Zbraslavi přicházejí tiskopisy k provádění péče o chrup. 9. 4. je promítnut film Ve zdravém těle zdravý duch. 12. 4. byla zastavena činnost Sokola. Sokolovna byla nabídnuta škole. 19. 4. byla školní slavnost k narozeninám Vúdce. 29. 4. bylo nařizeno umístit do ředitelův obraz Vúdce a nalevo od něj obraz státního presidenta E. Háchy. Bylo doporučeno učitelům a správcům škol, aby navštívili během května a června v Národním muzeu výstavu Deutsche Grösse. 8. května přišel oběžník ke sběru léčivých bylin. Sběr pokračuje i o prázdninách, sběrna se nachází v lékárně. 9. května zabral sokolovnu německý oddíl pancéřových vozů vracející se ze srbských bojišť. Vojsko bylo ubytováno i v hostincích a soukromých bytech. Dvě třídy OŠ se musely vrátit ze sokolovny do školy a bylo zavedeno střídavé vyučování a změněn rozvrh. Vojsko odešlo 16. 6., po opravě strojů se účastnilo tažení na Rusko. Na okrese Praha-venkov se uskutečnila sbírka na obnovu mateřské školy. Vynesla

12 200.- K a obec přidala 1 000.- K. Učitelé museli provést revizi knih ve školní žákovské i učitelské knihovně, závadné knihy byly zapečetěny a uloženy do archivu. Okr. škol. výbor poslal 9. 6. směrnice a dotazníky pro rodiče k vyšetření zdravotního stavu žáků, ročníky 1928-31. 10. 6. další oběžník oznamuje, že inspektoři přes výuku němčině budou pověřeni i dohledem na vyučování dějepisu. Proběhla soutěž ve psaní v 1. třídě, nejlepší chlapec a děvče obdrželo knihu. 23. 6. přišly pokyny ministerstva vnitra a OŠV pro vyhledávání a zneškodňování zápalných destiček. Školní rok byl ukončen 28. 6. 1941 s 267 žáky, z toho 145 hochů a 122 dívek, ročník opakuje 14 žáků.

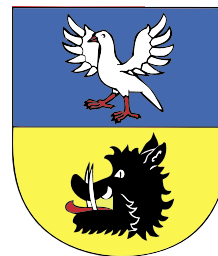
28. - 31. 7. proběhl zápis pro rok 1941/42, do 1. tříd se zapsalo 44 dětí a do mateřské školy 25 dětí. V červenci budou učitelé pomáhat při hlídání polí a lesů před požáry. Členové újezdních školních rad byli zbaveni funkcí, nově budou jmenováni hejtmanství. Ve dnech 7. - 26. 7. budou na Smíchově pokračovat kursy NJ pro řídící učitele a ředitele. 23. 7. byla škola označena písmenem V na znamení vítězně postupujících vojsk. 14. 8. dochází k nové úpravě školství. Obecná škola bude mít 8 ročníků. Bývalá měšťanka, nyní škola hlavní, se stává školou výběrovou o 4 ročnících a připojuje se ke 4. ročníku školy obecné. Postoupí do ní 40 % nejlepších žáků podle prospěchu. Do 1. třídy hlavní školy nastoupí v novém školním roce 11 chlapců a 9 dívek.

*Z pamětní knihy OŠ v Dobřichovicích
vypsala J. Váňová*

Z povodně v r. 1941.

Sedmdesát let od sloučení obcí

Současná obec Všenory vznikla v roce 1951 sloučením Horních Mokropes a Všenor. Mluvíme-li o historii Všenor, jde vlastně o dějiny dvou obcí. Třebaže těsně sousedící, každá z těchto obcí je jiná.

Horní Mokropsy byly již v dávné historii samostatným sídlem s vlastním kostelem, farou a školou. Obec byla vedena až do 20. let 20. století hlavně sedláky. Velkou osobností zde mezi jinými byl Ing. Edmund Teyrovský, který ve 20. letech 20. století vybudoval voluptuár, významnou romantickou zahradu, a podporoval vlastenectví. Bývalé Všenory náležely do roku 1919 pod správu Obce Černolice. Teprve v roce 1919 vzniká Obec Všenory jako samostatný subjekt. Od konce 19. století však vyrostla ve Všenorech řada vil pro letní hosty, vedl se zde společenský a kulturní život. Velkou zásluhu na tomto rozvoji měl Jan Nolč, majitel všenorského velkostatku a zámku, jehož záměrem bylo vybudovat ze Všenor české lázeňské místo.

První historická zmínka o Obci Horní Mokropsy je uvedena v listině krále Vratislava II. z roku 1088.

První historické údaje o Všenorech jsou zaznamenány v archivu kapituly sv. Víta v IX. díle Čechy v roce 1205.

K sloučení původních Všenor a Horních Mokropes došlo z ekonomických důvodů, ze snahy o efektivnější řešení dalšího rozvoje obou obcí, především však šlo o úřední rozhodnutí. V této době docházelo ke slučování více obcí v regionu. Sloučení Všenor a Horních Mokropes bylo zveřejněno v Úředním listě č. 11 z 20. července 1951.

Úřední list z 16. 2. 1952, č. 22 oznámil, že Ministerstvo vnitra stanovilo dle par. 1 zákona č. 266/1920 Sb., O názvech měst, obcí, osad a ulic, nové úřední názvy a zrušilo některé dosavadní názvy. Okres Praha - jih: Pro obec vzniklou sloučením obcí Horní Mokropsy a Všenory se stanoví název Všenory. Názvy sloučených obcí zůstávají úředními názvy částí nové obce. Ještě dlouho po roce 1951 se lidé cítili rozdělení na Všenoráky a Mokropeské. S plynoucím časem tento jev vymizel, ale stále někteří např. říknou: „Jdu do Mokropes.“ Nakonec, proč ne, je to úřední název části obce.

Znak a prapor obce mají Všenory od 14. 12. 1998, kdy je udělil předseda Poslanecké sněmovny, Prof. Ing. Václav Klaus, CSc., na základě návrhu Obce Všenory, po projednání ve Výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu, podvýboru pro heraldiku tohoto výboru Poslanecké sněmovny. To byla velká událost. Není to tak dlouho. A přitom si Všenory bez jejich krásného znaku nedovedeme už představit.

Zajímavé je, že původní návrh PhDr. Michala Fialy z Heraldické společnosti v Praze byl čtvrcený. Znaky Všenor a Horních Mokropes byly střídavě nahoře a dole. Byla tak zdůrazněna rovnost obou sub-

jektů. U některých členů podvýboru pro heraldiku Parlamentu ČR se objevila námitka, že by se čtvrcený znak mohl zaměnit se znakem nějaké méně známé větve rodu Busiců. Na zasedání tohoto podvýboru dne 16. 4. 1998 byla proto schválena druhá verze: půlený znak:

Bílý holub s červenýma nohama a zobákem letící na modrém pozadí (obloha), se vztahuje ke Všenorům. Černý kanec s červeným jazykem zobrazený na žlutém pozadí se vztahuje k Horním Mokropsům. Základem je mokropeský znak, je tedy dole. Časnější historická zmínka se totiž týká Horních Mokropes. Současná obec nese jméno Všenory, nahoře je tedy všenorový znak.

Popis praporu: List tvoří čtyři vodorovné pruhy, bílý, modrý, černý a žlutý. Poměr šířky k délce listu je 2:3.

Heraldika je velice zajímavý obor, který má svá pravidla. A ta nelze obejít.

Kromě znaku a praporu obce je třetím, neoficiálním symbolem naší obce památný dub, který zůstal jako tichý svědek dubové aleje a minulých časů. Stojí na rozhraní bývalé obce Horní Mokropsy a původních Všenor

Kronikář Karel Majer napsal v roce 1947 v Pamětech obce Horní Mokropsy:

„Proti mému oknu, na rozhraní Mokropes a Všenor, stojí starý dub. Několikrát zasažený bleskem, červotoči poškozený a přece pevně a majestátně vzhlíží k řece Berounce. Jak rád bych si s ním promluvil. Ale tento svědek minula mlčí a jen jeho tvrdé haluze mírně se chvějí jako by říkaly: „Což ty lidský červíčku s kratičkým věkem, co ty víš o minulosti.“

Místo, kde strom stojí, se říká U Dubu. Památným stromem se stal v roce 1982. Stáří dubu je v různých zdrojích uvedeno jinak, a to od 320 do 450 let. Kmen má obvod 609 cm.

Místo bylo původně součástí jistě krásné dubové aleje, nyní je však ze tří stran obklopeno komunikacemi. Strom dle odborníků trpí nedostatkem vláhy. Kořeny jsou uvězněny pod asfaltem. Neprospívají mu ani otřesy vzniklé projíždějícími auty. Kmen je rozpadlý na dvě části, z nichž jen jedna je živá. Dub je však dlouhodobě odborně ošetřován s cílem zajistit mu co nejlepší podmínky pro důstojné dožití. V Kronice obce Všenory do roku 1951 kronikář Karel Majer uvádí, že když stál strom ještě osamocen, byl často zasažen blesky. Jeho vrchol byl proto několikrát seříznut. To ustalo po zastavení okolí stromu.

V roce 1951 byl otvor, který v dubu vznikl, na žádost Památkového úřadu zazděn. V roce 1964 bylo podáno oznámení Památkovému úřadu v Praze s tím, že dub ohrožuje bezpečnost chodců a dopravy a je třeba ho zajistit. V roce 1977 se situace ještě zhoršila. Strom se vlivem stáří rozlamoval a hrozilo, že se rozštěpí. Čekalo se na posudek odborníků, zda se podaří strom ještě zachránit. V roce 1992 byly z finančních prostředků Okresního úřadu Praha-západ zahájeny záchranné práce (čištění stromu a odstranění odumírajících větví). Odstraněny byly železné obruče, které měly zabránit rozpolcení stromu. Odborníky byla prokázána nesprávnost tohoto řešení.

A tak náš dub za přispění odborníků i obce Všenory statečně bojuje o život. Připomíná nám minulost, můžeme si představovat, jak v jeho stínu odpočívali poutníci. Povídá se, že od dubu vedla kdysi podzemní cesta na Karlštejn. Kdo ví. V každém případě spojuje dvě obce, které jsou pro nás už dnes obcí jedinou.

A to je dobře.

*Alena Sahánková,
Kulturní a historický výbor
a Všenorská knihovna*

Státní okresní archiv Zaniklé kino v Dobřichovicích

Předkládáme ukázky z plakátů, které zvaly na promítání v dobřichovickém kině v roce 1933. Mnohé další jsou uloženy v archivu. Kino již zaniklo a pokud by měl někdo z čtenářů další dokumenty nebo fotografie k této významné dobřichovické instituci, budeme moc vděčni za jejich zapůjčení. Státní okresní archiv sídlí na konci Pražské ulice v Dobřichovicích (při výjezdu směrem na Černošice) a spravuje mimo jiné historické fondy obcí, škol i spolků celého regionu Prahy-západ. Jsou v něm uloženy mnohé oficiální dokumenty, ale často je zajímavější studovat kroniku, do níž autor vložil zajímavosti a emoce. Kroniku spolku mívá autor u sebe, až se časem stane „soukromou“. Uvítáme proto, uložíte-li u nás histo-

rické doklady, které by jinak Vaši nástupci v institucích, či mladší generace v rodinách vyhodili. Zapůjčené dokumenty si naskenujeme, věnované pečlivě uložíme.

*Pavel Buchtele
e-mail: pavel.buchtele@soapraha.cz*

O sokolském kině jsme psali v jarním Kukátku 2009 na str. 23 až 26. Místní Sokol tehdy slavil 110 let od svého založení a při nahlédnutí do sokolské kroniky nás upoutal zápis z 5. 8. 1928, kdy byl s velkou slávou uveden do provozu první dobřichovický biograf. Tak jsme tématu věnovali rozsáhlý článek.

Pravda vítězí, ale dá to fušku

Mnoho čtenářů si jistě vzpomene, že autorem výše uvedených slov je Jan Masaryk. A protože od jeho tragické smrti 10. března 1948 uplynulo nedávno třiasmdesát let, věnujeme mu alespoň krátkou vzpomínku.

Jan Masaryk, syn prvního československého prezidenta, byl nejen významným diplomatem, ale i oblíbeným politikem – popularitu mimo jiné získal svými pravidelnými relacemi, které v pořadu *Volá Londýn* vysílala během války BBC. V roce 1940 se stal ministrem zahraničí v exilové vládě a tuto funkci zastával i po osvobození. Zpočátku se snažil o to, aby Československo bylo mostem mezi Východem a Západem, ale už v roce 1947 po Stalinově nesouhlasu s účastí ČSR na Marshallově plánu poznal, že je to jen zbožné přání. V únoru 1948 Masaryk na rozdíl od ostatních nekomunistických členů vlády nepodal demisi; vysvětloval to

slovy: „Slíbil jsem tátovi, že Beneše neopustím.“ Nicméně však tímto odmítnutím pomohl legalizovat vládu Klementa Gottwalda, která jeho demokratickým ideálům byla velmi vzdálená. Někteří z těch, kteří ho znali, uvádějí, že kvůli tomuto rozporu a pocitu zklamání trpěl depresemi.

V ranních hodinách dne 10. března bylo pod okny koupelny Masarykova bytu v Čerňanském paláci nalezeno jeho mrtvé tělo oblečené pouze v pyžamu. Přestože okolnosti Masarykovy smrti byly předmětem už několika vyšetřování, dodnes je záhadou, k čemu v noci na 10. března došlo; byla to sebevražda, nešťastná náhoda nebo dokonce úkladná vražda? Snad se někdy dozvíme pravdu, ale dá to fušku!

HgS

Poznámka redakce:

*O životě Jana Masaryka velmi podrobně pojednává kniha *Pravdivý příběh, jejímiž autory jsou Pavel Kosatík a Michal Kolář.**

Kulturní přehled

červen 2021

Podrobnější informace najdete na webu Dobřichovic a v Informačním listu.

SOBOTA 5. 6. 2021 – PRVNÍ TETÍNSKÉ FARMÁŘSKÉ TRHY – VÍTÁNÍ LÉTA

Přijďte navštívit první Tetínské farmářské trhy na Koledníku u Tetína! V krásném malebném prostředí uprostřed neporušené přírody. Přijďte prožít příjemný den a oslavme společně vítání léta.

Zajistíme celodenní dětský program, živou hudbu, různé stánky s občerstvením a s regionálními produkty. Na závěr bude vyhlášena tombola. Již nyní se na Vás těšíme!

Přibližná doba konání: 9:00 – 15:00 hodin.

Pokud nám to vládní opatření nedovolí, přizpůsobíme náš koncept, nebo odložíme naše farmářské trhy na jindy. Sledujte proto náš web a facebook, kde budou případné změny zveřejněny.

Bob Vanhecke / www.trhytetin.cz

Výstava soutěžních fotografií – Dobřichovice Vaším objektivem - v residenci od 19. června do 31. srpna.

Pátek 18. června od 18 h v residenci

Vernisáž fotografické výstavy Dobřichovice Vaším objektivem a vyhlášení vítězů

Sobota 19. června 10 – 20 h pod residencí

Food festival – všechny chutě světa – 8. ročník

Vstupné 100 Kč, ZTP a děti do 12 let zdarma. Bude možné ochutnat šťavnatý gruzínský šašlik, vietnamskou bun cha, bretaňské palačinky, mexické quesadilla, španělskou paellu, japonské sushi, ruské pirohy, americké hamburgery, africkou samosu, malajskou laksu a další.

Pořadatel: Štefan Oršoš

Neděle 20. června od 19.30 h na nádvoří residence (v případě deště uvnitř)

Koncert **Vladimíra Mertý, Jana Hrubého a Ondřeje Fencla**, předprodej v Infocentru, cena vstupného 250,- a 200,- Kč.

Pátek 25. června, 20 hodin, prostor před kaplí sv. Jana Křtitele ve Všenorech.

Slavnostní koncert k 70. výročí sloučení Všenor a Horních Mokropes.

Antonio Vivaldi – Čtvero ročních dob, provede Kvarteto členů České filharmonie Pavel Nechvíle, Libor Vilímeček, Ondřej Kameš, Marek Novák. Pořádá obec Všenory.

Pondělí 28. června na zahradě ZUŠ, Lomená ul.

Vernisáž venkovní výstavy žáků výtvarného oddělení (17h)
Zahradní koncert (18h)

Úterý 29. června na nádvoří residence od 20 h

Zahájení divadelních slavností – představení Brýle Eltona Johna, zahraje Divadlo La Pardon

Středa 30. 6. června v kempu od 17 h

Koncert Dobi Boyzz (školní kapela žáků 7. třídy ZŠ a ZUŠ Dobřichovice) a LES, Nathanika, Los Fotros a další hosté.
Pořadatel: Dobi Boyzz ve spolupráci se ZUŠ Dobřichovice

On line koncert jako model v rámci covidového liturgického roku ...

Divná to doba. Liturgický rok a jeho 3 základní svátky. Vánoce, Velikonoce, Svatodušní a s ním spojené svátky. Vokálně instrumentální soubor Ludus musicus uvykl si tyto oslavit veřejnou musikou. Což momentálně nešlo. A tak zvolen model on line koncertů. O tom vánočním jsme psali v letošním jarním čísle Kukátka a stále jeho záznam najdete na adrese: <https://idobnet.cz/gaudete>

Naděje, že Velikonoce už budou ve volnějším režimu, vzaly rychle za své, takže další on line koncert s názvem Přestala noc – Slunce vyšlo nahraný TV studiem iDobnet v dobřichovické křížovnické residenci s premiérou na velikonoční neděli 4. dubna od

17 hodin. Stále záznam můžete vidět i slyšet na adrese:

<https://idobnet.cz/velikonoce>

Tehdy zazněly samozřejmě velikonoční zpěvy vybrané z českých i evropských kancionálů. Koncertem provedl pater Jaroslav Konečný, jenž zároveň představil zcela unikátní sbírku postních a velikonočních betlémů z portfolia souboru Ludus musicus. Koncert doplněn i dobovými tanci, což byla jednoznačně dobrá volba. Posuďte sami na záznamu.

Od Velikonoc do Svatoduší 50 dnů. Žádný posun stran veřejné musiky pro lidi, takže opět on line. Tentokrát z kostela sv. Martina a Prokopa v Karlíku. Kromě svatodušní tematiky také téma Božího těla a Nejsvětější Trojice. A vše uzavřela oslava jara písní *Virby se nám zelenají* ze závěru obřadu Králek v úpravě Leoše Janáčka. Vše můžete slyšet i vidět na adrese: <https://idobnet.cz/letnice>.

Když to zpětně přehlédneme, jednalo se o zcela unikátní projekt. A tu je třeba poděkovat všem, kteří se jakkoli přičinili, ať už musikou samotnou, tak podporou finanční, jež v této věci hraje roli nikoli nevýznamnou. Díky za to a těšení na živou musikou, snad už brzy ...
J. Matl

Pandemie a fotbal

Jak praví staré české přísloví: „Všechno špatné je pro něco dobré.“

To se samozřejmě týká i kopané v Dobřichovicích. Pandemie COVID 19 znemožnila dohrát hned dva po sobě jdoucí ročníky amatérských fotbalových soutěží, v nichž se našemu A týmu mužů velmi dařilo. V obou případech totiž figuroval na prvním místě s velikou nadějí na celkové vítězství a postup do vyšší soutěže. Podvkrát přišlo zklamání z předčasně ukončeného soutěžního ročníku spojené s naštváním všech hráčů i fanoušků, že nemohou i nadále provozovat či sledovat svůj oblíbený sport. A co mohlo být na dané situaci pozitivní (pokud to tedy zrovna nebyl test na COVID)? Tím, že se nemohlo hrát ani trénovat, získali hráči, funkcionáři i mnozí fandové na jednu více času pro svoje rodiny, přátele nebo i jiné aktivity. Udělat konečně něco, co se dříve z nedostatku času odsouvalo, třeba drobné opravy v domácnosti, práce na zahrádce, pořádek ve svých věcech, nebo si splnit některá dávná přání ... Volné víkendy lákaly i na výlety, a i když byl po určitou dobu omezen volný pohyb obyvatelstva, do přírody se chodilo stejně ... Jiné rčení zase říká – „čas jsou peníze“. Škoda ho tedy nevyužít. Smysluplně ho využila naše Tělocvičná jednota Sokol Dobřichovice. Nuceně uzavřená sportoviště

i další vnitřní i venkovní prostory mohly být různě opraveny, rekonstruovány i upraveny, aby v budoucnu ještě lépe vyhovovaly nejenom sportu, ale i dalším volnočasovým aktivitám, což by za plného provozu nebylo možné. Kompletně zrekonstruovány byly například toalety v restauraci na fotbalovém hřišti, na úpravách WC se pracovalo i přímo v kabinách oddílu kopané a další pěkně provedená rekonstrukce proběhla i v hlavní budově Sokola a přilehlé ubytovně. Klobouk dolů a veliký dík všem, kteří se na tom všem podíleli. Vždy je přece lepší se pohybovat a sportovat v příjemném a hezkém prostředí. Proto také, „držíme palce“ atletickému oddílu, jenž má v plánu vybudovat ve spolupráci s mateřskou TJ Sokol Dobřichovice kvalitní běžeckou dráhu (ze zeleného tartanu) na oválu kolem fotbalového hřiště ...

V poslední době se zdá, že už pandemie postupně opadá, a FAČR tudíž povolil opětovně zahájení tréninků. Toho také okamžitě využili dobřichovičtí fotbalisté, náležitě natěšení na ten nádherný kulatý nesmysl, a s chutí si již přišli několikrát zakopat. Chtěli by si ještě zahrát i nějaký ten „přáteláček“, ale zatím se vyčkává na další pokyny od FAČR i případný další vývoj epidemiologické situace.

Za oddíl kopané Miloslav Omáčka

Český volejbal slaví

Přestože současná epidemiologická situace volejbalistům nepřeje, mnozí z nich si určitě vzpomenu, že letos uplynulo sto let od vzniku našeho organizovaného volejbalu. První ukázka volejbalu v Československu se sice uskutečnila už v roce 1919 v Žilíně utkáním mezi příslušníky tamní vojenské posádky, ale pravidelné turnaje a soutěže se začaly pořádat teprve o dva roky později;

z tohoto důvodu je rok 1921 považován za rok vzniku českého volejbalu.

A jak vůbec hra zvaná volejbal vznikla? Za jejího „vynálezce“ je považován W. G. Morgan, sportovní ředitel organizace YMCA z městečka Holyoke v Massachusetts, který se pokusil vymyslet kolektivní hru, v níž by nedocházelo k osobním kontaktům protihráčů. O úspěchu jeho pokusu svědčí to, že jeho

hra je dnes na celém světě jedním z nejoblíbenějších sportů a že od roku 1964 je i pravidelnou součástí olympijských her. Mezinárodní volejbalová federace FIVB sdružuje v současnosti více než dvě stovky národních svazů a je největší sportovní federací světa; jejím členem je samozřejmě i náš volejbalový svaz, který byl ustaven v roce 1923 a po volejbalových asociacích Uruguaye a Estonska je na světě třetím nejstarším.

U příležitosti tohoto výročí se jistě hodí alespoň krátce si připomenout významné úspěchy českého volejbalu. Toho největšího dosáhli naši muži, kteří na mistrovství světa v roce 1956 v Paříži a v roce 1966 v Praze získali zlaté medaile; na tom pražském byl nejlepším hráčem mistrovství vyhlášen Josef Musil.

Na světových mistrovstvích v roce 1949 v Praze, v letech 1952 a 1962 v Moskvě a v roce 1960 v Brazílii vybojovali medai-

le stříbrné; na olympijských hrách v Tokiu (1964) získali stříbrnou a v Mexiku (1968) bronzovou. Z mistrovství Evropy se vrátili se zlatem v letech 1948, 1955 a 1958 a se stříbrem v letech 1950, 1967 a 1985.

Jen o málo pozadu jsou naše ženy, které ze světových šampionátů v letech 1952 v Moskvě a 1960 v Brazílii přivezly medaile bronzové; z brazilského navíc i titul nejsympatičtějšího družstva. Na mistrovství Evropy získaly zlatou medaili v Rumunsku v roce 1955, stříbrnou v letech 1949, 1958, 1993 a v letech 1950, 1967, 1987 a 1997 medaile bronzové.

Z tohoto stručného výčtu je vidět, že v padesátých a šedesátých letech český volejbal patřil ke světové špičce. V současné době má k medailím ze světových šampionátů sice poněkud daleko, ale předpoklady k tomu, aby se vrátil na výsluní, určitě má.

HgS

Z volejbalu ještě jednou

Volejbalovým příznivcům připomínáme, že začátkem června se má na našich volejbalových kurtech uskutečnit mistrovství republiky ve volejbale seniorek. V případě, že by to epidemiologická situace nedovolila, mistrovství by se přesunulo na začátek září, ale místo konání by se nezměnilo. Uvedme, že naše děvčata budou obhajovat mistrovský titul, který vybojovala loni na přeboru republiky v Křenovicích. Doufáme, že se jim to před domácím publikem povede.

HgS

Orientační běh

Od posledního vydání Kukátka se ve sportu, tudíž i v orientačním běhu, událo tak málo, že má informace bude krátká. Během vzepětí vlny epidemie nebylo možno pořádat žádné závody. Avšak kdo chtěl, mohl pořád běhat individuálně. V každé oblasti oddíly připravovaly tréninky, tedy náhradní vyznačení

kontrol v terénu, a zájemcům vydávaly mapy s tím, že byl vždy minimálně týden času na proběhnutí tratě. Přitom se člověk nesetkával s nikým jiným, maximálně s jiným trénujícím závodníkem, což v lese nepředstavuje žádný epidemiologický problém, protože je tam vždy spousta místa na vyhnutí.

V současné době se i situace ve sportu začíná rozvolňovat a sportovní svazy dávají dohromady s hygieniky a epidemiology nějaké kompromisy a mantinely, ve kterých je možno se pohybovat při pořádání závodů. Pro orientační běh to znamená zrušení zázemí závodu, tedy shromaždiště, kde by se závodníci hromadně potkávali, mohli se občerstvit, případně nakoupit sportovní potřeby. Pro většinu z nás je každý závod také místem pro setkávání s přáteli, popovídání se soupeři i s členy vlastního oddílu. To si zatím musíme odepřít. Pár závodů již proběhlo v tomto novém stylu „přijed – odběhni – odejed“. Startuje se v několika vlnách, zatím po třiceti závodnicích. Další povinností je odevzdat při příjezdu čestné prohlášení o „bezinfekčnosti“, tedy o očkování, testování či

prodělání nemoci. Další nutností bylo omezit celostátní závody pouze na hlavní soutěžní kategorie mládeže a výkonnostně nejlepší závodníky, aby alespoň nejvyšší mistrovské soutěže mohly proběhnout regulérně podle všech pravidel OB.

V budoucnosti, tedy na zbytek jara a léto, je naplánováno mnoho akcí. Zatím se neví, zda a v jakém formátu bude možno je uspořádat. Všichni doufáme, že epidemie ustoupí. A většina z nás se ráda vyrovná s nějakými omezeními, abychom mohli náš sport provozovat. Samozřejmě vždy se najdou tací, kteří kritizují a nadávají na byrokracii. Ale já myslím, že je například lepší se otestovat a přivést na závod o jeden papír navíc, než hloupě nadávat na vládu.

V. Jaroš

Vzhůru do Kytína na první Brdský půlmaraton!

Zlé časy, věrme, pomíjejí. Zase se tedy rozběhněmež vstříc novým obzorům. Třebas hned na Brdském půlmaratonu, už 12. června z Kytína, vsi zaslíbené.

Čeká vás zde zážitkový podnik pro běžce všech kategorií, ať už věkových, tak výkonnostních. Kdo by si přece jen netroufal na celých 21 km, může se vydat na zkrácenou doprovodnou devítku. A po doběhu si můžete užít nejen zasloužené občerstveníčko, medaili a pocit z dobře odvedené práce, ale i koncert. Jeho podobu však ještě pořadatelé ladí s ohledem na vývoj epidemiologicko-bezpečnostních opatření.

Epicentrum závodu vyrostе v Kytíně, který přežil i husitské drancování a teď se pyšní i vlastním pivovarem. Kudy se poběží? „Okolní terény se nám moc líbí, ale vybírali jsme dlouho. Chceme zůstat co nejvíc v terénu a vyhnout se asfaltkám,“ říká ředitel závodu a tvůrce trati Martin Dvořák. Stejní organizátoři připravují i závod po stopách nejstaršího českého maratonu Praha – Dobříš, a tak i trasa v Kytíně vede částečně po jeho závě-

rečné (a nejhezčí) pasáži směrem k Dobříši. Nabídne i kopečky, převýšení má 430 metrů. Startovní výstřel zazní, jako ve správném westernu, v pravé poledne. Před tím proběhnou závody dětí. A po vyhlášení poběží doprovodná zábava. Přihlášky najdete zde: <https://www.trailrunningcup.cz/zavody/brdsky-pulmaraton/prihlaska>

Brdský půlmaraton se stává letos vinou posunutí programu kvůli čínskému viru otvírákem už desátého ročníku Trail Running Cupu, nejstarší série přírodních běhů (s královskou Krkonošskou 50 nebo Lipenským horským půlmaratonem). O kvalitě i srdci pořadatelů svědčí fakt, že loni jako jediní z velkých seriálů dokázali uspořádat kompletní počet svých sedmi závodů.

Těšíme se na vás v Kytíně!

Tomáš Nohejl

Venkovní sporty nabraly v roce 2020 na popularitě

Rok 2020 přál sportům, které se odehrávají v přírodě. Sporty jako cyklistika, běh či golf dostaly další impuls popularity. Přibýlo lidí, kteří se jim věnují a věnovali se jim častěji než dříve. Není divu, sport na čerstvém vzduchu má svoje výhody a navíc většina vnitřních sportovišť byla vloni tak jako tak zavřena. Po několika letech tak opět přibýlo i golfistů.

Po loňském krátkém jarním uzavření se situace brzy upravila a zavřeny zůstaly jen vnitřní prostory Líšnické klubovny. Samotné hře nic nebránilo a omezené možnosti jiných sportů se projevíly jak na nárůstu počtu členů, tak na návštěvnosti hřiště. Líšnické hřiště, přestože poskytuje herní výzvy i zkušeným hráčům, tak především umožňuje příjemnou hru pro začátečníky, seniory a rodi-

ny. Dnešním trendem je navíc i snaha hráčů nestrávit na golfu celý den, ale jen příjemné dopoledne, odpoledne či podvečer. Líšnice, která je svým charakterem komornější historické hřiště, je právě na takovou hru ideální. Ať již den zahájíte dopolední hrou nebo se naopak na hřiště vydáte v podvečerní atmosféře zapadajícího slunce, tak stále Vám zbývá větší část dne na jiné oblíbené aktivity.

DOBŘICHs.r.o., Dobřichovice

nabízí možnost inzerce V DOBŘICHOVICKÉM KUKÁTKU
časopis vychází jako občasník, obvykle čtvrtletně
v březnu, červnu, září a prosinci

Ceník

- * **A5** (celá vnitřní strana) 3 500 Kč
Celoroční inzerce 11.200 Kč (4x 2.800 Kč)
 - * **A6** (polovina vnitřní strany) 2 000 Kč
Celoroční inzerce 6 800 Kč (4x 1.700 Kč)
 - * **A5** (třetí strana obálky + PR článek) 5 000 Kč
Celoroční inzerce 16 000 Kč (4x 4.000 Kč)
 - * **A5** (zadní strana pro PARTNERA Dobřichovického Kukátka) 10 000 Kč. Celoroční inzerce 32.000 Kč (4x 8.000 Kč)
- Partner** získává zhotovení inzerátu zdarma, zveřejnění PR článku a příp. další dohodnuté výhody.
- Formáty menší než A6** budou přijímány dle prostorových možností za smluvní ceny.
Nekomerční řádková inzerce zdarma!

Kontakt: Stanislav Mikeš, mob. 605 179 192,
e-mail: gabeva@volny.cz

„Golfový klub Líšnice hledá zkušeného a aktivního zahradníka do týmu péče o hřiště. Možnost dalšího vzdělávání a celoročního úvazku.
Nástup možný ihned.“
Veronika Kamberská 725 387 687

Golfové hřiště Líšnice letos vstoupilo do 94. sezóny. Těšíme se na všechny „staré“ i nové hráče. A jestli jste se dosud neodhodlali golf zkusit, zkuste to letos. Golfový klub Líšnice připravil i pro letošní sezónu několik golfových kursů. Prvním je Ochutnávka golfu. V ní Vás trenér ve dvou hodinách seznámí s golfem, vyzkoušíte si odpálit první míčky a prodáte se po hřišti. Veškeré vybavení Vám za-

půjčme. Vyplatí se vzít přátele, neboť každá další osoba platí již jen 100 Kč. Vezměte s sebou třeba vnoučata, děti, prarodiče či přátele. Uvidíte, že Vám poděkují. Přihlásit se a stanovit si vlastní termín můžete na emailu info@gkl.cz, telefonu 603 383 238 nebo na webu <https://www.bavsegolfem.cz>. Budeme se na Vás těšit.

M. Babšický

Golfový klub Líšnice

Senioři 65+

- roční hrací karta 7 000 Kč
- členství 10 000 Kč + 5 000 Kč roční hrací poplatek
- po-pá sleva 20 % z fee

Dospělí

- roční hrací karta 10 000 Kč
- členství 7 000 Kč + 8 000 Kč roční hrací poplatek
- manželé 10 000 Kč + 15 000 Kč roční hrací poplatek

Rodiny

- roční karta pro 2 dospělé a 2 děti do 18 let 23 000 Kč
- roční karta mládež do 13 let 3 500 Kč, do 18 let 5 000 Kč
- členství (2+2) 10 000 Kč + 20 000 Kč roční hrací poplatek

Firmy

- firemní pas (30 předplacených her na 9 jamek) 12 000 Kč
- Golfové turnaje pro 40 lidí: 25 000 Kč (18 jamek), 16 000 Kč (9 jamek)

Fee

- 490/790 Kč (9/18 jamek) pro dospělé ve všední den
- slevy 20 % a 50 % pro smluvní kluby
- slevy pro mládež

Přijďte se podívat na hřiště, kde se utvářely české golfové dějiny.

www.gkl.cz

Dobřichovické reality

VAŠE DOMÁČÍ KANCELÁŘ

Prodáváte nemovitost? V aukci Vám pomůžeme získat maximum!

Co je aukce? Elektronická licitace,
kde vítězí nejvyšší nabídka!

- Zprostředkujeme aukci domů, bytů a pozemků.
- Licitací dosáhneme maximální kupní ceny na trhu.
- Zajistíme prohlídky se zájemci, inzerci i marketing.
- Služby advokáta a převodce jsou standardem.

Dobrá Aukce.cz

STOJÍ ZA TO LICITOVAT!

Přijďte nebo volejte pro tržní odhad vaší nemovitosti. **Nezávazně a zdarma!**

- hledáme nemovitosti na **prodej nebo pronájem**
- máme přes **200 aktivně hledajících** kupujících v této oblasti
- **přímý odkup** domů, bytů a pozemků

V Zahradách 1081, Dobřichovice

Václav Prokop

vedoucí kanceláře

GENERAL REALITY a. s.

+420 739 039 163

dobrichovice@general-reality.cz

www.dobrichovickereality.cz

General Reality

Nabízíme v Dobřichovicích využití

• DVOU RŮZNÝCH SPOLEČENSKÝCH SÁLŮ •

Možnost pořádání menších koncertů, divadelních představení, společenských akcí, školení, seminářů, kurzů tance či jiných aktivit, obchodních a prezentačních akcí

PRONÁJEM SÁLU REZIDENCE ZELENÝ OSTROV (DOB CENTRUM):

sál o velikosti 100 m² se zázemím (kuchyňka, WC, hala)
(vybavením vhodné pro komornější akce, bez pódia, max 40 židli)

DOB-Invest a.s., Za Mlýnem 2, 252 29 Dobřichovice

Ing. Magda Havlíková, tel. 602 660 960, Za Mlýnem 888

PRONÁJEM SÁLU DR. FÜRSTA

sál bez přilehlé místnosti (jeviště) 78 m², sál s jevištěm 104 m²

využití organizuje Restaurace a hotel Panská Zahrada, Anežky České 432,
tel. 602 452 225, obchod@panskazahrada.cz

Odpady

svoz
likvidace
odpadkové koše
zanáška popelnic
KONTEJNERY:
• od 3–30 m³
• všechny druhy odpadu

Čištění

chodníků a ulic
strojní čištění
ruční metení
odstraňování graffiti
zimní údržba
posypový materiál

Zeleň

zahradnické práce
sekání trávy
údržba mobiliáře
ostatní komunální služby

Komwag, podnik čistoty a údržby města, a.s.

Perucká 2542/10, 120 00 Praha 2 • komwag@komwag.cz • www.komwag.cz

tel. Praha: 236 040 000 • tel. Mníšek pod Brdy: 737 242 200

Volejte zdarma: 800 566 924

TĚŠÍME SE NA VÁS

-S NOVÝM MENU-

★★★★

TÝM PANSKÉ ZAHRA

WWW.PANSKAZAHRA.CZ

WWW.WELLNESSDOBRICHOVICE.CZ

DOB Centrum

panskazahradadobrichovice
SLEDUJTE NÁS!

Manor Garden s.r.o.
Anežky České 432, Dobřichovice
Restaurace: +420 226 230 930
Hotel: +420 226 230 900